PÍSECKÝ SVĚT

svobodný prostor pro vaše názory

WWW.PISECKYSVET.CZ

BŘEZEN 2015

NA NÁVŠTĚVĚ:

FAMO V PÍSKU

NOVÁ VÝSTAVA:

Otisk člověka v krajině

TÉMA:

STO DNŮ OD VOLEB:

Co se zatím (ne)povedlo?

Podpořeno grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska v rámci EHP fondů.
www.fondnno.cz
www.eeagrants.cz

fond pro NNO | NROS Nadace rozvoje občanské společnosti | nadace partnerství | LIDÉ A PŘÍRODA | ICELAND LIECHTENSTEIN NORWAY eea grants

TIPY PÍSECKÉHO SVĚTA Z KALENDÁŘE AKCÍ V PÍSKU

4.-7. března
MISTROVSTVÍ EVROPY V LEDNÍ METANÉ
Slavnostní zahájení ve středu 4. 3. v 19h. Soutěže: čtvrtek 8-20:30h, pátek 7-17h. Vstup zdarma, v sobotu 100 Kč. Pořadatelé budou seznamovat s pravidly metané *(www.metana.estranky.cz)*. V sobotu finálové zápasy, 18:00 slavnost. zakončení
Zimní stadion Písek

BŘEZEN - MĚSÍC ČTENÁŘŮ
Motto: Tátové čtou dětem

4. března od 18:15
PROMÍTÁME I MY: JÍZDA NA HRANĚ
Dokumentární film o sportovní rivalitě Shauna Whitea a Kevina Pearce, nejlepších snowboardistů světa.
Klubovna MěK Písek

Soboty 7. a 21. března, 9:00-12:00
NEJLÍP SE ČTE S TÁTOU
Tatínkové, dědečkové, přijďte do knihovny s dětmi a ukažte jim knížky, které jste četli jako malí
Dětské oddělení MěK Písek

Středa 18. března od 16:00
IMPROVIZAČNÍ WORKSHOP
Hravá dílna s improvizačními a dramatickými prvky, při které díky své fantazii zapomenete na starosti všedního dne. Děti od osmi let, študáci, dospělí, rodiče i prarodiče vítáni. Nutná rezervace v oddělení beletrie nebo na linha@knihpi.cz.
Klubovna MěK Písek

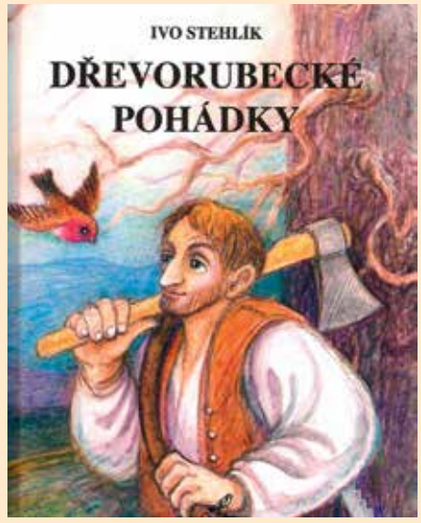

Úterý 24. března od 17:00
CESTA RUKOPISU OD SPISOVATELE KE ČTENÁŘI
Beseda s nakladatelem **Ivo Stehlíkem** o nakladatelství a obchodu s knihami.
Klubovna MěK Písek

Středa 25. března, od 10, 13 a 16h.
ZNÁTE SVOJI KNIHOVNU? DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ
Možnost nahlédnout i do míst, kam běžně čtenář nechodí...
MěK Písek

Pátek 27. března od 19:00
NOC S ANDERSENEM
Tradiční noc pro děti 7-10leté, spousta zábavy s pohádkami Jana Drdy.
(Dětské oddělení MěK Písek)

Písecký svět

BŘEZEN 2015
zdarma

Evidenční číslo
MK ČR E: 211 63

Vydavatel: OS Písecký svět
Budějovická 102/5, 397 01 Písek
IČ: 22827765
Bankovní spojení:
5015117001/5500 (Raiffeisenbank)
Občanské sdružení
registrováno MV 20. 11. 2009

KONTAKTY:
www.piseckysvet.cz
redakce@piseckysvet.cz
inzerce@piseckysvet.cz

REDAKČNÍ RADA:
Mgr. Zdenka Jelenová,
jelenova@piseckysvet.cz
Mgr. Magdalena Myslivcová,
myslivcova@piseckysvet.cz
Ing. arch. Martin Zborník,
zbornik@piseckysvet.cz

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (pokud není výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, ani názor redakční rady.

Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři. Přetiskování jakýchkoli částí povoleno pouze se souhlasem redakce a s uvedením zdroje.

Redakční uzávěrka: 25. února 2014

Tisk: NOVOTISK Praha

Fotografie ve vydání, pokud není uvedeno jinak:
© Písecký svět

O projektu

Vydávání Píseckého světa je podpořeno grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska v rámci EHP fondů. Program Fond pro nestátní neziskové organizace, jenž je financován z EHP fondů 2009-2014, se zaměřuje na podporu nestátních neziskových organizací prosazujících veřejný zájem. Hlavním cílem programu je posílení rozvoje občanské společnosti a zvýšení příspěvku k sociální spravedlnosti, demokracii a udržitelnému rozvoji. Program se konkrétně zaměřuje na podporu demokracie, lidských práv a genderové rovnosti a na posilování kapacit nestátních neziskových organizací stejně jako na specifické potřeby minoritních skupin.

Co nabízíme?

Svobodný a nezávislý web pro vaše názory na vše, co se děje v Písku a okolí: *www.piseckysvet.cz* a tištěný měsíčník – občanské noviny. Rádi zveřejníme všechny příspěvky, které neporušují zákon a zásady slušnosti. Neziskovým organizacím a školám poskytujeme bezplatnou propagaci. Úředníkům a politikům prostor pro komunikaci s občany.

Redakce Píseckého světa
a kontaktní místo pro občany:
Písek, Velké nám. čp. 1, 1. patro
pondělí 9–12 a 13–15 hod,
středa 9–12 a 13–17, pátek 9–12 hod.

Inzerujte v Píseckém světě!

Plošná inzerce od 680,- korun
inzerce@piseckysvet.cz
tel. 739 348 550

Chcete podpořit naše noviny?

Vydávání občanských novin Písecký svět můžete podpořit libovolnou částkou na účet veřejné sbírky:

783 100 3001 / 5500

Nově nabízíme možnost

řádkové soukromé inzerce
cena 40,- Kč (3 řádky).
UZÁVĚRKA VŽDY 20. DEN V MĚSÍCI

Z obsahu:

POVEDLO SE: **Pošleme další knihy dál?** 4

AKTUÁLNĚ: **Přijďte diskutovat do Sladovny** 5

TÉMA: **Sto dnů nové koalice** 6–8

KAUZA: **Kdo zaplatí šest milionů?** 9

NA NÁVŠTĚVĚ: **FAMO Písek** 10–11

Z NAŠÍ ŠKOLY: **130 let lesnického školství** 12

SERIÁL: **Strašák jménem brownfield / díl 4** 13–14

OBČANSKÁ SPOLEČNOST:
CEROK a ctihodní spoluobčané 15

NEJEN O VÍŘE: **Martin Běle, ELIM** 16–17

KULTURA: **Otisk člověka v krajině** 19

DOBRÝ SKUTEK: **Čekají v domově Sírius** 20

V PÍSECKÉM ATELIÉRU
Jozef Švač: Snažit se o vlastní výraz 21

POLEMIKA: **Zakopat, či nezakopat sekeru?** 22

ANKETA
Co s lokalitou pod hradbami, až zmizí bazén? ... 23

ČTENÁŘSKÁ SOUTĚŽ **o vstup do HARMONY** 24

Milí čtenáři, přátelé Píseckého světa,

úplně nejradši píšeme o dobrých zprávách, smysluplných projektech, rozvoji občanské společnosti, přemýšlivých a aktivních lidech a o tom, že se zkrátka spousta věcí daří. Jenže ne vždycky svítí jen sluníčko...

„Dnes kolem sedme hodiny vecer doslo k utoku na Cerok. Rozbite dvere, rozbijeni sklenic se zkazenou zeleninou...“ (sms 18. 2. 2015)

„Nejaci dobytkove dnes popatlali vrata, zamky a kliku Ceroku lidskymi tentononc, hazeli je i na ceduli“ (sms 19. 2. 2015)

Dvě zprávy, které mám uložené v mobilu. CEROK jsem navštívila už předtím – baví mne, že je to něco zcela pozitivního, co vymyslely romské mamky pro děti své a svých sousedů. Děsí mne, jakou reakci to v „mém“ městě vyvolává. (viz str. 15) Jak jinak tedy chceme naložit s problémem, který bezpochyby vnímají všichni?

Kruté zážitky a pocity prožité bezvýchodné nespravedlnosti v dětském věku ukládají uvnitř lidské duše hořkost – proti systému, proti okolnímu světu, proti komukoliv, kdo mi třeba mnohem později náhodou přijde do cesty. Přesvědčení, že všichni jsou zlí. Zda, kdy a jak se tyhle ukryté bodavé střepy projeví či vystupňují v dospělosti, mohou psychologové jen zhruba očekávat. Strach a nenávist – jak blízce související emoce. Jak nebezpečné, pokud se vymknou kontrole. Kolik zbytečných slov se vždycky vyrojí po dalších a dalších „nepochopitelných“ případech násilných útoků. A jak málo dokážeme uvažovat v souvislostech.

Přes to všechno je zpráva o romském klubu zvěstí optimistickou. A v našem dnešním čísle Píseckého světa určitě není jediným tématem, které v sobě skrývá naději – na to, že nám bude ještě hodně dlouho přinejmenším stejně dobře, jako dosud, jako teď a tady. Protože to si stále málo uvědomujeme. Žijeme ve šťastné době a v krásném městě.

Za celou redakci PS
Zdenka Jelenová

FOTO MĚSÍCE:

Waldorfští námořníci a piráti

V úterý 17. února, přesně jako to má podle kalendáře být, tedy na masopustní úterý před Popeleční středou, zaplnily maškary ulice Písku. Maškarní průvod a následnou veselici v Divadle Pod čarou uspořádala již tradičně waldorfská Základní škola Svobodná.

Tahle akce každoročně rozveselí spoustu náhodných chodců v centru města. A tak se ulicemi i letos valily za veselého zpěvu a muziky desítky pestrobarevných masek, část roztodivných i klasických a pravidelně se účastnících, velká většina ale tematicky zaměřená k hlavnímu letos vybranému motivu: námořníci, voda, moře.

V Divadle Pod čarou pak oslava masopustu pokračovala maškarní veselicí: soutěžemi pro děti, jimž šéfovala Majka Petro z DDM, divadelně-hudebním představením plným námořnických písní v podání skvělých waldorfských třeťáků, Písečtí loutkáři přidali taneční vystoupení svých dřevěných hrdinů, českobudějovická žonglérská dvojice děti rozesmála a mnoho radostných úsměvů vyvolalo i losování cen tomboly, věnovaných Centrem kultury, Lesy města Písku a waldorfskými rodiči (úchvatné byly dorty od Pavlíny Paříkové). Moderování se bravurně zhostili Robert Žák a Dáša Hovorková.

Závěr večera patřil tanci a veselení, jak jinak než v rytmu oblíbené písecké kapely Řez dřevem, které ovšem tentokrát chyběl zákeřným bacilem skolený frontman Karel Petro.

Fotoreportáž najdete na www.piseckysvet.cz.

Text a foto ZDENKA JELENOVÁ

Pošleme
další knihy dál?

Pro projekt **Pošli knihu dál**, který s pomocí Píseckého světa běží už od loňského června, našla Jindřiška Jelínková dalšího odběratele. Vedle písecké nemocnice dostala prvních 350 knih také Pečovatelská služba a jesle města Písku.

Jak potvrdila ředitelka **Marcela Průšová**, byl o knihy obrovský zájem: „Prvních padesát knih bylo rozebráno během chvilky. Knížky jsem doplňovala ještě dvakrát a vždycky si je senioři v krátké době rozebrali a hned se ptali, kdy budou další. Určitě máme zájem o další!“

„Jde často o dědictví, většinou klasická česká i světová literatura, která dřív vycházela v obrovských nákladech. A klasika nestárne. Děkuju všem, kteří nepotřebné knihy darují. Opravdu udělají radost dalším lidem,“ vzkazuje **Jindřiška Jelínková**. Prosíme proto čtenáře, aby i nadále nosili čisté a nepotrhané knihy do redakce Píseckého světa, v případě většího množství lze zavolat na tel. 606 753 456 – paní Jelínková si pro knihy ráda přijede a hned je předá dál.

REDAKCE PS

PÍSECKÉ MAŠKARY: *Kromě waldorfského masopustu měli Písečáci letos již potřetí možnost zúčastnit se i průvodu, který pořádá Marek Anděl, respektive Ekocentrum – Elektrárna královského města Písku, ve spolupráci s Maškarním sdružením Milevsko. Na rozdíl od Milevska se zatím tahle akce nesetkává s tak masovou podporou občanů, i když v průvodu tentokrát šlo na čtyři stovky masek. Golem hrůzostrašně zadýmal, Vlk spolkl a zase vyvrhnul sexy-Karkulku a do Otavy tentokrát letěl Miloš Zeman… Nejšťastnějším se ovšem zdálo být po celou dobu nezlomně veselé hejno slepic a kuřat! Závěrečné tradiční pečení špekáčků se opět odehrálo u Domečku Tábornického klubu Písek (vede Miroslav Mašek – Dědek). Akci podpořilo město Písek sumou 77 tisíc korun, 111 fotografií najdete na www.piseckysvet.cz.*

ZDENKA JELENOVÁ

INZERCE

POZVÁNÍ DO STÁNKU S NAŠÍ TVORBOU

V Ateliéru Arwenka najdete originální výrobky pro krásu vašeho domova či pro radost. Zveme vás do svého světa tvoření. U nás nakupujete přímo od výrobce. **Potkáte nás na Velikonočním jarmarku v sobotu 4. 4. 2015 na kamenném mostě v Písku v našem stylovém stánku**.

Kamarádi pro radost...
Ručně šité panenky z přírodních materiálů plněné ovčím rounem.

Pytlíci na všechno...
Originální dárkové obaly, praktické úložné prostory nebo krásné dekorace do vašeho domova.

Pro tvořivé ruce
Připravené sady na výrobu látkových panenek, skřítků, taštiček i na výrobu domácích mýdel.

Pro zdraví a dobré spaní
Polštářky šité z nádherných látek, plněné pohankovými slupkami v BIO kvalitě.

Vůně pro potěchu duše...
Jemné olejové parfémy na bázi čistých olejů, které si vás získají.

Přírodní mýdla...
Jemná domácí mýdla provoněná čistými éterickými oleji.

Levandulové dekorace
Látková srdíčka a pytlíčky plněné sušenou levandulí přímo z Provence.

NA INTERNETU NÁS NAJDETE:
www.arwenka.cz
OSOBNĚ NA ŘEMESLNÝCH TRZÍCH:
seznam akcí na našich stránkách

Přijďte diskutovat o sportu, bazénu a dětech

Veřejnou besedu, na niž přijali pozvání zástupci vedení města i opozice, připravilo na pondělí 23. března Občanské sdružení Písecký svět. Přijďte v 17 hodin do Sladovny diskutovat na témata: Jak bude vypadat nový bazén? Co má vzniknout na místě starého? Rozděluje město bankovky mladým sportovcům spravedlivě? Pozvání k panelové diskusi přijali zástupci koalice, opozice i odborné veřejnosti.

Jak dál s bazénem?

Stavební program nového bazénu pod lesnickou školou, který schválilo zastupitelstvo města, dávala dohromady architektka a členka rady města **Petra Trambová** a je možné si ho podrobně prostudovat na www.piseckysvet.cz.

V první etapě by měl vzniknout bazén s osmi plaveckými drahami, oddělený výukový bazén pro děti a parní komory (buď samostatné pro ženy a muže, nebo jedna velká společná). Do první etaly patří i relaxační bazén o ploše 200 –250 metrů čtverečních. „Trvám na tom, aby v něm byla velmi teplá slaná voda, teplota minimálně 32–34 stupňů. Dále jsou zde plánovány dvě vířivky, tobogan a menší atrakce pro děti. Tohle všechno by se podle nás mělo vejít do plánované částky 200 milionů korun, a to včetně základní úpravy venkovního areálu a zajištění parkoviště," tvrdí Petra Trambová.

Na základě tohoto stavebního programu bylo vytvořeno zadání pro architektonickou soutěž, nyní se dolaďují soutěžní podmínky, které bude komise České komory architektů schvalovat 3. března. Ve stejný den se sejde porota, která bude soutěž hodnotit. Nezávislé členy jmenuje ČKA z odborníků na danou problematiku, budou mezi nimi architekti Antonín Novák a Petr Valenta z brněnského studia DRNH. Ti navrhovali bazény v Brně na Kraví hoře a v Litomyšli, které získaly různá ocenění. Pokud vše dobře dopadne, bude architektonická soutěž vypsána radou města 19. března. „Na konci června bychom mohli mít výsledky soutěže a v září bychom rádi uspořádali veřejnou prezentaci vítězných prací," optimisticky odhaduje Petra Trambová.

Podle koaliční dohody by měl nový bazén stát v létě roku 2018, přinejmenším první etapa. Otevřenou otázkou je, jak do té doby bude udržován starý bazén a kolik to bude stát. „Pro letošní letní sezónu by měl být zprovozněn šestnáctimetrový venkovní bazén a brouzdaliště," slibuje Petra Trambová. Proč tomu tak nemohlo být už loni? To asi nikdo neví...

Zároveň s výstavbou nového bazénu bude třeba řešit související otázku – co vznikne po demolici starého bazénu v lokalitě pod městskými hradbami. I o tom budeme diskutovat na veřejné besedě ve Sladovně.

Věnovat lokalitu pod hradbami dětským organizacím?

Ve hře je totiž aktuální **návrh několika dětských organizací,** jejichž zástupci by v tomto místě rádi viděli areál věnovaný především dětem sdružujícím se v těchto organizacích – více si můžete přečíst v anketě na straně 23, kde záměr představuje **Pavel Lahodný,** který je mluvčím organizací dětí a mládeže v Písku pro projekt volnočasového centra. Nápad využít prostor tímto způsobem se zdá být dost logický, protože jde o místo, kde z jedné strany stojí Dům dětí a mládeže (který sice spadá pod Jihočeský kraj, ale využívají ho především písecké děti), z druhé strany sousedí skautský dům, který je jak známo v problematickém technickém stavu a „něco" se s ním bude muset v nejbližší době dělat. V Domečku u lávky na městský ostrov se zase scházejí mladí táborníci a řeku samozřejmě využívají děti z vodáckého oddílu.

Jak ale zdůrazňují architekti **Martin Zborník a Petra Trambová**, je důležité takto cenné území uprostřed města posoudit velmi komplexně a v souvislostech – a tak by jakémukoliv rozhodnutí měly předcházet srovnávací architektonické studie, brainstorming, a především zapojení nejširší písecké veřejnosti.

Téma třetí a poslední: podpora sportující mládeže

Materiál upravující nová pravidla podpory sportu, schválený zastupitelstvem města na lednovém zasedání, vyvolal značný rozruch. Město zvyšuje podporu sportu dětí a mládeže o částku minimálně 4,6 milionu korun ročně, celková podpora tedy bude víc než dvojnásobná.

Spor ovšem nastal ohledně rozdělení dotací, protože čtyři nejúspěšnější kolektivní písecké sporty si prosadili exkluzivní podporu. O tom, zda je to spravedlivé, jaké k tomu vedení města a zastupitele vedly argumenty a proč se na druhou stranu jiné oddíly cítí diskriminovány, se budeme bavit také **v pondělí 23. března ve Sladovně.**

ZDENKA JELENOVÁ

Schválená varianta hmotové studie pro nový plavecký bazén a parking pod lesnickou školou – z materiálu projednaného zastupitelstvem v lednu. Venkovní část by měla být součástí první etapy realizace, ovšem zatím bez bazénu, ten se do odsouhlasené částky 200 milionů korun nevejde. Repro z materiálu MÚ Písek

Sto dnů nové koalice – co se zatím (ne)povedlo?

Už více než pověstných sto dnů hájení uplynulo od nástupu nové „městské vlády“. A je pravda, že ani v této době nebyla koalice ze strany svých kritiků, mediálních i opozičních, nijak zvláště šetřena. Pokusme se v krátkém shrnutí podívat, co se zatím povedlo – či nepovedlo. Ostatně většinou záleží i na úhlu pohledu, zda to či ono řadíme mezi úspěchy, či debakly... Neaspirujeme na nějaký hloubkový audit, spíš jen letmo připomeňme, co důležitého se zatím odehrálo. K většině níže zmíněných bodů a témat najdete rozsáhlejší materiály a případně i diskuze na webu www.piseckysvet.cz

Ondřej Veselý předává „žezlo“ Evě Vanžurové, 9. listopadu 2014. Foto PS/Jelenová

ZAVEDENÍ NEVEŘEJNÝCH „PŘEDJEDNÁNÍ“ ZASTUPITELSTVA

– znovuobnovení tzv. společného zastupitelského klubu, známého z 90. let, který se sejde vždy ještě před řádným veřejným jednáním zastupitelů. Tohle je bod, který přinejmenším Jihočeši 2012 měli ve svém programu, tudíž jde vlastně o splnění slibu. V praxi to ovšem znamená, že většina diskuzí a námitek se odehraje neveřejně, při jednání zastupitelstva pak už většinou až na pár „neposluchů“ zvedají zastupitelé disciplinovaně ruce, a především se nic z pozadí rozhodování nedozví řadový občan. Koalice je s tím spokojena, část opozice to ostře kritizuje, ČSSD se těchto klubů neúčastní, protože diskutovat se podle Ondřeje Veselého má veřejně a před občany.

Petra Trambová (TOP 09): „Zastupitelské kluby jsou zajímavé, kromě sociální demokracie tam opozice chodí, a tam se diskutuje hodně, vyjasníme si názory.“

„Já, když tam sedím, tak občas nevěřím svým očím,“ hodnotí to opačně černá (či bílá) ovce ZM, pirát **Martin Brož**: „Jsem dokonce přesvědčený, že ještě před těmi neveřejnými kluby se scházejí koaliční zastupitelé, aby ani před námi už pak nedali najevo nějaký nesoulad... Mně je to jedno, svůj názor řeknu a zveřejním vždy, ale je pravda, že už to většinou nic ovlivnit nemůže.“

PŘESUN ZM ZE SLADOVNY DO KD

– tady údajně sehrála roli především nedostatečná klimatizace ve Sladovně, zastupitelé se prostě při jednáních moc potili... Lidem je to asi dost jedno, ostatně aspoň má kritizovaný a nákladný „kulturák“ další využití.

JMENOVÁNÍ KOMISÍ RADY MĚSTA

– a schválení nového jednacího řádu. Tady se zřetelně projevila snaha znovuzavést pouze politické nominace členů komisí. Po bouřlivých mediálních diskuzích posléze vedení města ustoupilo a otevřelo možnost hlásit se do komisí i občanské veřejnosti. Hodnotíme kladně, i když záležet bude především na tom, jak budou radní a zastupitelé nakládat s doporučeními a podněty, které komise předloží.

NOVÝ VÝBOR PRO ROZVOJ A INVESTICE

– zatím nejsou vidět výstupy, ale tento krok zastupitelstva lze samozřejmě pochválit, pokud bude výbor skutečně objektivně hodnotit možné investiční záměry. A samozřejmě pokud bude koalicí respektován jako autorita.

SNÍŽENÍ POPLATKŮ ZA ODPADY

– jeden bod z koaliční smlouvy možno odškrtnout, občan je s ušetřenou stovkou spokojen.

SNÍŽENÍ POPLATKŮ ZA PSY

– toto se kupodivu koalici podařilo prosadit pouze částečně, za poplatky ušetří pouze senioři a po dobu jednoho roku i majitelé psů čipovaných. Jedno z mála hlasování, kdy se většina zastupitelů přiklonila k názoru Ondřeje Veselého.

ZALOŽENÍ FIRMY ODPADY PÍSEK S.R.O.

– pravděpodobně rozhodnutí, které městu přinese v budoucnu finanční prospěch.

ZHRUBA 2 MILIONY NA STARÝ BAZÉN

– provozní opravy plaveckého bazénu jsou bezpochyby nutné. V jaké výši? Za to nikdo nechce dát ruku do ohně... Kontroverzní rozhodnutí, zatím v podstatě nikdo není schopen zodpovědně říct, kolik nás ještě bazén, určený tak jako tak k demolici, bude stát...

ZMĚNY STRUKTURY ÚŘADU

– např. rozdělení odboru RIMM na odbor investic a rozvoje a odbor správy majetku, organizační změny ve dříve sloučeném odboru školství, kultury a cestovního ruchu. Navýšení počtu zaměstnanců úřadu o dvě osoby na celkový počet 157. Dopady zatím těžko hodnotit.

ROZPOČET MĚSTA NA ROK 2015

– po diskuzi zastupitelé snížili příspěvek města na rekonstrukci Zátavského mostu (kraj protestuje), skoro sedm milionů zato poputuje na rekonstrukci šaten na ZŠ E. Beneše... Vzhledem k tomu, že starostka přišla z postu ředitelky této školy, hodnotí to mnozí negativně.

POKRAČUJE REGENERACE PLOVÁRNY

– PROTON Strakonice s.r.o. za téměř osm milionů zajistí U Václava do konce května přestavbu brouzdaliště, technologií, nový zdroj vody a inženýrské sítě. Plavci jásají.

POTVRZENÍ MÍSTA PRO BAZÉN

– zastupitelstvo opakovaně posvětilo lokalitu pro stavbu nového bazénu pod lesnickou školou, bez všesportovní haly. Je tedy optimisticky našlápnuto ke splnění zásadního bodu předvolebního programu: Bazén postavíme do čtyř let!

PRAVIDLA PRO VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

– zvýšení limitu zadávání veřejných zakázek „z volné ruky“ z 50 na 200 tisíc korun (300 tisíc u stavebních prací) je velmi kontroverzní rozhodnutí, více viz právní stanovisko na str. 8.

PAMÁTNÍK SPOJENCŮM

– díky schválení umístění a podoby památníku spojeneckých armád u Hřebčince se snad

stihnou oslavy 70. výročí ukončení 2. světové války. Roman Drašnar a Richard Praus ze sdružení Buddies, kteří vznik památníku iniciovali, tedy konečně mohou po letech peripetií klidněji spát, zvláště když částka 250 tisíc korun na výstavbu se (po jakémsi drobném opomenutí někoho) nakonec dostala i do rozpočtu města.

SOUDNÍ SPOR

– soud města o náhradu škody se společností Stavební poradna s.r.o., týkající se dotace na Sportovně komunitní centrum Písek, je záležitost, která se váže k minulosti, více na str. 9.

ŽIŽKOVA KASÁRNA

– podání žaloby vůči společnosti Žižkov center s.r.o. ve věci areálu Žižkových kasáren znamená, že nekonečný příběh nepovedených smluv a podivného podpisu bývalého starosty Sládka spěje k dalším peripetiím; vzhledem k obvyklým průběhům českých soudních řízení zatím je předčasné jásat, že by snad mířil k jakémukoliv (neodhadnutelnému) konci.

BANKOVKY NA SPORT

– nové zásady pro poskytování příspěvků na sportovní činnost dětí a mládeže jsou kauzou opakovaně probíranou (více na str. 5).

Co se právě chystá

- Město by mělo získat nové jednotné **logo a vizuál**.
- Vedení města slibuje **veřejné besedy**, zatím na témata: činnost městské policie (duben), třídění komunálního odpadu a čistota ve městě (červen), projekt nového bazénu (září) a parkování v centru a na sídlištích (prosinec).
- na příštím zastupitelstvu se bude projednávat **vyhláška, upravující busking** – tedy pouliční vystupování. Mělo by být povoleno ve formě divadelní, artistické, taneční a malířské v lokalitách Havlíčkovo náměstí, Palackého sady, Fűgnerovo náměstí (předmostí), Kamenný most, Městský ostrov, hradební příkop u Putimské brány a Podskalí. Živá hudební produkce pak pouze na Výstavišti.

To zásadní teprve přijde

Celkově je zřejmé, že nové vedení města nespí a vrhlo se do práce téměř po hlavě. Dopady řady jejich rozhodnutí je zatím předčasné hodnotit.

Zcela zásadní úkoly ostatně přijdou na řadu teprve v dohledné době – především tvorba strategického plánu města a schvalování nového územního plánu (k němuž má řada zastupitelů připomínky, zatímco jiní zřejmě dosud pořádně nevědí, oč se vůbec jedná).

Právo na informace?

Členka rady města **Petra Trambová** (TOP 09) hodnotí uplynulých sto dnů zcela pozitivně: „Jde to všechno bezvadně, v koalici to bezproblémově šlape, je to úplně něco jiného než v minulém období. Daří se nám řešit bazén i jiné věci přesně podle plánu, v radě se opravdu pracuje."

Pirát **Martin Brož** (jednání rady se účastní jako opozice) má názor jiný: „Mnozí z vedení města se snaží uzurpovat si pokud možno všechny informace, aby se občan dozvěděl co nejméně. Na poslední radě starostka upozornila, že se nesmí „vynášet" informace z rady, jinak bude muset podniknout určité kroky. Tak jsem zvědavý, jaké kroky chce podniknout, protože podle mne je dle zákona o obcích rada města NEVEŘEJNÁ – ale nikde jsem se tam nedočetl, že by se nesmělo INFORMOVAT, co se na radě projednávalo! Je taky sice hezké, že tam můžu chodit a poslouchat, ale slovo mi už neudělují, i když se hlásím."

Martin Brož je předsedou kontrolního výboru zastupitelstva – a chystá se prosadit mnoho věcí. Více přineseme velmi brzy v rozhovoru s ním na www.piseckysvet.cz.

REDAKCE PS

INZERCE

„Když šlápneš na devět sedmikrásek najednou, přišlo jaro."

KOZLOVNA U PLECHANDY

pro Vás připravila ochutnávku jarních specialit

JARNÍ MENU

19. - 22. 3. 2015

Listy mladých salátů s polníčkem, ředkvičkami, řeřichou, pažitkovým dresinkem a kousky marinovaného lososa

Jehněčí kotletky naložené v olivovém oleji s mátou a pomerančovou kůrou, podávané s rozmarýnovými bramborami s kousky cukrového hrášku

NEBO

Kukuřičné baby kuře s nádivkou s pancettou, sezamem a jarními bylinkami, bramborová kaše s ricottou

Pěna z pravé belgické čokolády a čaje EARL GREY zdobená mátou a granátovým jablkem

Výše uvedené menu pro 1 osobu

497 CZK

Bližší informace získáte na našich webových stránkách nebo na fcb, popř. přímo v Kozlovně ...

+420 604 333 444
REZERVACE@KOZLOVNAUPLECHANDY.CZ
WWW.KOZLOVNAUPLECHANDY.CZ

KOZLOVNA U PLECHANDY

si pro Vás připravila

VÍKEND S ČERSTVÝMI MOŘSKÝMI RYBAMI

6. - 8. BŘEZNA 2015

Těšit se můžete mimo jiné na:

Tresku Skrei
Mořského vlka
Robalo nilský / Nilský okoun

a jiné..

Menu naleznete již brzy na našich stránkách a facebooku

WWW.KOZLOVNAUPLECHANDY.CZ
WWW.FACEBOOK.CZ/KOZLOVNAUPLECHANDY

Písečtí radní udělali krok zpět, říkají právníci z Frank Bold

Nová Pravidla pro zadávání veřejných zakázek malého rozsahu a rámcová pravidla pro zadávání veřejných zakázek schválená v únoru Radou města Písek jsou zejména ve vztahu k požadavku transparentnosti významným krokem zpět. To je výsledek odborného posouzení, které pro Písecký svět zpracovali právníci z organizace Frank Bold (dříve Ekologický právní servis).

Zájem na průhlednosti zadávání veřejných zakázek malého rozsahu vyplývá již ze samotného zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění (dále jen „zákon o veřejných zakázkách"), který, i přes to, že pro zadávání veřejných zakázek malého rozsahu nestanoví žádná specifická pravidla, vyžaduje, aby byly v procesu jejich zadávání dodržovány určité základní zásady zadávání veřejných zakázek. Jde o zásady vypočtené v § 6 zákona o veřejných zakázkách a patří mezi ně rovné zacházení se všemi uchazeči, nediskriminace jednotlivých uchazečů a právě transparentnost neboli průhlednost celého procesu zadávání.

Změna pravidel se týká především té skupiny veřejných zakázek malého rozsahu, jejichž hodnota v případě dodávek a služeb nepřevyšuje 200 tisíc Kč a v případě stavebních prací 300 tisíc Kč (částky vždy bez DPH). U takových zakázek byl již dříve vzhledem k menší významnosti zakázky nastaven jednodušší postup zadávání. Stále se však jedná o hospodaření s veřejnými prostředky (prostředky obce), a proto je nutné zachovat možnost kontroly a nastavit jednoznačná pravidla pro zadávání těchto zakázek.

Dosavadní pravidla stanovila, že pomocí tzv. zadávání z volné ruky (přímé zadání veřejné zakázky jedinému dodavateli dle výběru zadavatele bez možnosti přihlášení dalších uchazečů) lze zadávat pouze zakázky s hodnotou od dvou do 50 tisíc Kč. Výhodnost nabídky takového dodavatele nebyla posuzována hodnotící komisí.

U zakázek v hodnotě 50 tisíc až 200 tisíc korun (300 tisíc u stavebních prací) bylo postupováno dle tzv. objednávkového zadání. Zadavatel byl povinen oslovit alespoň tři různé dodavatele, jejichž cenové nabídky byly posléze hodnoceny již zmíněnou hodnotící komisí. Takové nastavení lze považovat za vstřícné vůči zásadě průhlednosti zadávacího procesu, a zejména vzhledem k tomu, že při nižší hodnotě zakázky (pod 50 tisíc) je finančně nevýhodné provádět složitější výběr (ustanovovat hodnotící komisi, obesílat uchazeče atp.), je lze považovat též za ekonomicky rozumné.

Nová pravidla, jak ostatně navrhovatel uvádí v důvodové zprávě, se však vydávají opačným směrem a dávají zadavatelům (resp. jejich představitelům) větší flexibilitu, tedy volnost rozhodování. Nutno podotknout, že za současné politické situace v ČR, kdy je korupce při zadávání veřejných zakázek jedním z nejdiskutovanějších témat, je větší flexibilita zadavatelů spíše krokem nevítaným.

Frank Bold

Větší pružnost zadávání veřejných zakázek malého rozsahu dle nových pravidel spočívá v tom, že proces zadávání z volné ruky lze nyní využít u zakázek s hodnotou až do 200 tisíc (300 tisíc u stavebních prací). Bez nutnosti oslovení více uchazečů a konzultace nabídek s hodnotící komisí tak může jediná osoba vybrat konkrétního dodavatele, kterému veřejnou zakázku zadá. To vše bez ohledu na ekonomickou výhodnost nebo kvalitu zpracování. Navýšením finančního limitu pro zadávání z volné ruky se výrazně zvyšuje korupční potenciál při zadávání veřejných zakázek města Písek, ale i jeho příspěvkových organizací a městské policie, na něž se nová pravidla také vztahují.

Celkově lze shrnout, že nová pravidla nejsou rozvedena natolik, aby byla způsobilá v plném rozsahu nahradit dosavadní úpravu. Dosavadní pravidla zahrnovala podrobnější úpravu postupu ve vztahu k veřejným zakázkám malého rozsahu dle jejich určité peněžité hodnoty, stanovovala způsob pravidelné kontroly nad jejich zadáváním ze strany rady města, stejně tak i významná omezení pro užití přímého a objednávkového zadávání, např. nemožnost oslovování stále stejného okruhu uchazečů a nutnost ustanovení hodnotících komisí. Lze tedy též rozporovat tvrzení navrhovatele nových pravidel v důvodové zprávě, že nový dokument se snaží o kontinuitu s dosavadní úpravou, když minimalizoval dříve nastavená pravidla.

Nová pravidla nejsou v rozporu se zákonem ani jinými právními předpisy, ale jedná se o krok zpět. Schválená úprava se nesnaží zprůhlednit ani zlepšit kontrolovatelnost procesu zadávání veřejných zakázek malého rozsahu ve městě Písek, ale naopak se od tohoto požadavku vzdaluje. Zároveň není zřejmé, jakou praxi lze ve vztahu k tomuto druhu zakázek do budoucna očekávat, což vytváří větší prostor pro možnou korupci.

LIBOR JARMIČ A KRISTÝNA KODETOVÁ

HALÓÓÓ: Proč se informace o zakázkách nezveřejňují?

Stanovisko právníků, kteří se specializují na problematiku zadávání veřejných zakázek a související otázky transparentnosti a nebezpečí korupce či neprůhledného zadávání spřáteleným firmám, jsme zjišťovali jako odpověď na poměrně rozsáhlou diskuzi na www.piseckysvet.cz. Výměna názorů se rozpoutala pod textem bývalého starosty města **Ondřeje Veselého** *„Proč se Písek rozhodl plavat proti proudu transparentních zakázek?"*

Místostarosta Písku **Jiří Hořánek** *tu vysvětlil: „Důvod drobné změny je prostý: pružnější prostředí založené na posílení pravomocí (ale i odpovědnosti) vedoucích odborů a ředitelů organizací u běžných operativních činností při zachování prostředí transparentnosti i u těchto zakázek. Transparentnost není zaručena tím, že o všem bude rozhodovat rada města, ale tím, že na úkony a postupy bude vidět."*

Aby bylo na vše lépe vidět, jistě bude vedení města o co největší transparentnost SKUTEČNĚ usilovat, a zajistí tedy zveřejňování zakázek z volné ruky na internetu. Na Píseckém světě tuto otázku položil **Luděk Blaha:** ***„Jestli se informace nezveřejňují, ač se zveřejňovat mohou, pak je na místě se ptát, proč tomu tak je. Tak já to tedy zkusím… a schválně, co se stane: Hááłóóó, kde jste kdo?! Proč se informace o zakázkách z volné ruky nezveřejňují, ač se zveřejňovat mohou? Čte to tady někdo ze zastupitelů???"***

ZDENKA JELENOVÁ

Výstavba Sportovně komunitního centra Písek, květen 2012. Foto archiv města (TZ)

Písek se bude soudit

Kdo zaplatí šest milionů?

Město přišlo o šest milionů dotace z evropských fondů. Kdo je zaplatí, kdo za to může a co je za tím skryto? O tom se v posledních týdnech spekuluje a diskutuje v regionálních médiích i v hospodách u piva. Kauzou se v souvislostech podrobně zabývá spolupracovník Píseckého světa Vojtěch Srnka. Na co zatím přišel?

Rada města měla v únoru napilno, když během jednoho zasedání projednávala více než čtyřicet bodů. Jeden z nich se týkal zakázky na stavbu Sportovně komunitního centra na zimním stadionu a pokuty, kterou za její nesprávné vyřízení město dostalo.

Projekt Centra byl zahájen na začátku roku 2011, dokončen v prosinci 2012 a celkové výdaje na jeho výstavbu se přiblížily 28 milionům korun. Většinu z této částky uhradila Evropská unie, na město zbylo zaplatit necelých šest milionů. Nedlouho po dokončení Centra ale město zjistilo, že mu hrozí nejen pokuta 50 tisíc korun od Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ale také že by mělo přijít o část dotace ve výši 25 procent způsobilých výdajů na stavební práce. Tím by se celková cena projektu pro město Písek vlastně zdvojnásobila.

Kdo zaplatí miliony?

Administrátorem výběrového řízení, který měl průběh na starosti, byla společnost Stavební poradna a radní města na svém únorovém zasedání rozhodli, že právě s ní se budou o neproplacenou část dotace ve výši téměř šesti milionů soudit. Což sice zní logicky, ale podle materiálu, které radní měli při svém jednání k dispozici, zástupci Stavební poradny argumentují velmi špatnou kvalitou projektové dokumentace, kterou jim město pro danou zakázku poskytlo.

To mělo vést k nutnosti zodpovědět mnoho doplňujících dotazů, které přišly ze strany uchazečů, a následnému odložení termínu pro odevzdání jejich nabídek. O tomto posunu ale Stavební poradna informovala pouze již známé uchazeče o zakázku, a ostatní tak měla znevýhodnit. Její zástupci však dále tvrdí, že městu z důvodu vysokého počtu dotazů doporučili veřejnou zakázku zrušit, což město odmítlo z důvodu blížícího se termínu mistrovství světa v hokejbale, pro které Sportovně komunitní centrum vznikalo.

Přípravu projektové dokumentace měl na starosti generální projektant a dozor stavby, za kterého si IHC Písek vybralo pražskou společnost Lost Arch. Tuto studii potom město v čele s tehdejším i současným místostarostou Josef Knotem, který měl zakázku ve své kompetenci, převzalo. Nutno dodat, že její převzetí odhlasovalo také zastupitelstvo. Vzhledem k tomu, že Lost Arch není nijak velká pražská společnost, je zajímavé, že projekt Sportovně komunitního centra není zdaleka prvním, který tato firma měla v Písku na starost.

Kasárna a bazén

Poprvé se některý z projektů majitele společnosti Lost Arch Vratka Vavreka v Písku objevil při zasedání zastupitelstva v roce 2006. Na něj ji tehdy podle slov jednoho z tehdejších zastupitelů přinesl izraelský zástupce společnosti Plaza Centers doprovázený píseckým podnikatelem Jaromírem Grégrem. Společně pak zastupitelům představili architektonický projekt pro objekt Žižkovská kasárna, na základě kterého společnot Plaza Centers plánovala získat na tento objekt předkupní právo, což se jí později díky podpisu tehdejšího starosty Miroslava Sládka také povedlo.

Poté, co tato smlouva zajišťující majiteli předkupní právo na Žižkova kasárna přešla ze společnosti Plaza Centers na kyperskou společnost Žižkov Center, jedna z jejích dceřiných firem v roce 2008 část objektu zakoupila se slibem postavit tu byty. Namísto toho v jedné z těchto budov o dva roky později začala stavba Technologického centra Písek, jehož architektonickou podobu také navrhla společnost Lost Arch. Následujícím píseckým počinem této společnosti byl už zmíněný projekt v rámci zakázky na stavbu Sportovně komunitního centra o rok později.

Dva roky nato se v Písku objevil další návrh společnosti Lost Arch zabývající se objektem Žižkovská kasárna. Nedlouho po úspěšném referendu o bazénu se konalo jedno z interních setkání zástupců píseckých zastupitelských klubů, které podle slov jednoho z účastníků svolal tehdejší místostarosta Knot. Ten na něm měl společně s podnikatelem Jaromírem Grégrem a také architektem Vavrekem představit studii jeho společnosti Lost Arch. Tato studie počítala s přesunem bazénu do prostoru kasárna a následně se stala základem článků, ve kterých buď místostarosta Knot nebo Vratko Vavrek vypočítávali výhody takového přesunu.

Poslední dílo, které v Písku na základě návrhu společnosti Lost Arch snad již brzy vznikne, se týká budovy, nacházející se naproti Technologickému centru. Zde by měla být postavena energeticky efektivní budova Technologického parku Písek. Společnost Vratka Vavreka získala od společnosti RG Group zakázku, podle které by za více než 37 milionů měla zhotovit projektovou dokumentaci a také dozorovat a koordinovat stavbu parku.

Sportovně komunitní centrum se bohužel v termínu dokončit nepodařilo – mistrovství světa v hokejbalu se konalo v červnu 2012 a projekt byl dokončen až v prosinci. Tento napínavý souboj s časem tedy město Písek prohrálo. Další boj ho ale čeká v soudní při o téměř šest milionů. Mezitím třeba můžeme sledovat to, který projekt bude společnost Lost Arch v Písku připravovat příště.

VOJTĚCH SRNKA

Autor je studentem mezinárodní politiky a diplomacie na VŠE Praha. Mezititulky redakce.

POZNÁMKA REDAKCE:

Podle rozhodnutí Rady města Písku bude město zastupovat v soudním sporu o náhradu škody se společností STAVEBNÍ PORADNA, spol. s r.o., advokátní kancelář Havel, Holásek & Partners s.r.o. Podkladové materiály pro rozhodnutí RM najdete na webu města a na www.piseckysvet.cz.

Filmovou akademii Miroslava Ondříčka většině Písečáků není potřeba představovat. Přinejmenším matné povědomí o její existenci mají. I podzimní Mezinárodní festival studentských filmů (MFSF) se zapsal mezi tradiční písecké akce – každoročně do města přivede stovky návštěvníků z celé republiky i ze zahraničí. Mít v okresním městě vysokou uměleckou školu ovšem není úplně obvyklé – a tak se sem vydejme na návštěvu.

FAMO FILMOVÁ AKADEMIE MIROSLAVA ONDŘÍČKA V PÍSKU

Filmová akademie Miroslava Ondříčka v Písku

Soukromá vysoká škola, obecně prospěšná společnost, kterou v roce 2004 založili manželé Vladana a Miloň Terčovi.
Rektor: Akad. arch. Jindřich Goetz.

PŘIJÍMACÍ ZKOUŠKY pro rok 2015/16:
bakalářské studium 13. 4. a 3. 9., magisterské studium 15. 5. a 3. 9.
Zájemci o studium mají možnost navštívit školu po domluvě se studijním oddělením: michal.sup@filmovka.cz. Studentské filmy můžete zhlédnout na youtube.com, kanál „FAMO v Písku".

DALŠÍ INFORMACE A KONTAKTY:
www.filmovka.cz, Lipová alej 2068, Písek, tel.: 382 264 212, famo@filmovka.cz.

FAMO v Písku je zřízena jako obecně prospěšná společnost a s jejím ředitelem a majitelem se hned na začátku rozhovoru shodneme, že mediální obraz soukromých škol je dneska v Čechách poměrně negativní. „Podle mne je to tím, že se média nechovají korektně a jdou pouze po kauzách a aférách. Ale školy se přece musí dělit na dobré a špatné – a obojí jsou mezi soukromými i státními," tvrdí Miloň Terč.

Podnikání ve školství – zlatý důl?

„Jo, to mne baví, představy, že soukromá škola je takový dobře nesoucí Klondike... O tom se snad dá hovořit v případě, kdy má škola tisíce studentů, a ne 150 jako FAMO v Písku, a pokud nepotřebuje kromě lavic a židlí žádnou techniku. Když ale sečtete naše školné a na druhou stranu položíte náklady na obnovování techniky, na provoz a energie, na kvalitní vyučující, aby byli vůbec ochotní sem z Prahy jezdit... Zkuste si zjistit, kolik stojí televizní kamera nebo průměrný střihový program. V podstatě jde o uzavřený koloběh peněz, náročný boj o každou korunu," shrnuje Miloň Terč.

Na rozdíl od základního a částečně i středního školství nemá vysoká soukromá škola nárok na jakékoliv příspěvky ze státního rozpočtu. Plnit spoustu byrokratických příkazů, vyplňovat výkazy, statistické tabulky a podobně ovšem musí.

FAMO nechrlí masové množství absolventů, je přísně výběrová a počet studentů zvyšovat nechce – bylo by to na úkor kvality. To vše umožňuje individuální charakter výuky, každému studentovi může vyučující věnovat dostatečnou pozornost. Uplatnitelnost absolventů písecké školy se podle dostupných údajů blíží sto procentům a zůstávají v naprosté většině případů v oboru.

Představa mnohých zájemců o studium je taková, že si zaplatí – a školo, starej se. Takhle to tu ale nefunguje. Řada studentů už musela studium ukončit kvůli špatnému prospěchu a nedostatečné docházce. „Možná to na některých soukromých školách běžné není, ale u nás se to stává," říká Miloň Terč. Výborní studenti na druhou stranu mohou získat stipendium, které sice nepokryje náklady, ale určitě je vítaným přilepšením. A mnozí si na školné sami vydělávají, ať už ve svém oboru nebo třeba brigádou za pokladnou v hypermarketu.

Docent Karel Jaroš je vedoucím Ateliéru zvuku a právě vysvětluje složitosti natáčení rozhovoru pod oblohou plnou letadel...

Přijímačky se liší podle oborů, ve výtvarných jde o talentovou zkoušku a předložení vlastních prací, své texty musí zaslat zájemci o scénáristiku, dramaturgii nebo režii, budoucí kameramani zase fotografie nebo videopráce. Zájem o absolventy FAMO Písek je prokazatelný, škola si za svou existenci vydobila ve filmovém a TV světě dobré jméno a může se mezi svými absolventy pochlubit řadou úspěšných osobností.

Jaroslav Čížek studuje 5. ročník oboru Animovaná tvorba. FAMO podle něj dává lidem především slušný řemeslný základ, který využijí podle svých schopností. „Dneska je v kinematografii přeamerikanizováno, ale věřím, že naše generace přijde se skvělými českými filmy, taková nová nová vlna!"

Divoká 90. léta

Co znamená zakládat a vést uměleckou školu, si Miloň Terč vyzkoušel poprvé začátkem 90. let ve Zlíně. „Tehdy, když jsem se stal ředitelem, jsme zjistili, jak málo máme kvalifikovaných lidí, a tak jsme založili školu, která získala od ministerstva statut pomaturitního studia." Během následujících tří let získal mnoho zkušeností, které později využil v Písku.

Písecký rodák Miloň Terč (1947) vystudoval kameru na pražské FAMU. Pracoval jako kameraman ve Zlíně (tehdy Filmové studio Gottwaldov) a natočil takřka 230 dokumentárních filmů a 21 autorských dokumentů. Po roce 1989 se stal na základě konkurzu na pět let generálním ředitelem Ateliérů Zlín. V roce 1996 založil v Písku Vyšší odbornou školu filmovou, v roce 2004 pak Filmovou akademii Miroslava Ondříčka, v jejímž čele stojí dodnes.

MILOŇ TERČ: Škola není Klondike!

Po divoké privatizaci filmových ateliérů Miloň Terč ze Zlína odešel – ale mnozí lidé pohybující se kolem zlínské filmové školy ho vyzývali, aby založil školu vlastní, například kameramani Miroslav Ondříček a Emil Sirotek.

Po Praze Terč netoužil, odmítl i nabídku na zřízení školy v Ostravě, ale zkusil oslovit své rodné město Písek. Tehdejší starosta Tom Zajíček, Terčův bývalý spolužák, myšlenku přivítal, a tak manželé Terčovi v roce 1996 v Písku založili Vyšší odbornou školu filmovou, původně v bývalé budově OV KSČ na Výstavišti (dříve se jí přezdívalo Kokos – komunistický kostel).

Po dvou letech museli studenti uvolnit prostory policii, a nakonec zakotvili v bývalé mateřské škole v Lipové aleji, kterou odkoupili od města. „Stav té nemovitosti byl ovšem hrozný. To byla tragédie, jak to tu tehdy vypadalo... Postupně, po etapách, jsme to začali opravovat, stálo mne to rodinné úspory a neskutečné množství energie," vzpomíná Terč. V roce 2004 pak vznikla škola druhá – Filmová akademie Miroslava Ondříčka.

V češtině i angličtině

Odkud pocházejí zájemci o studium? Místních je jen minimum, přicházejí z celé republiky i ze Slovenska. Škola přijímá i cizince, a to buď na akreditovaná mezinárodní studia v angličtině, nebo, pokud zvládnou dobře češtinu, se mohou zařadit mezi české studenty. FAMO je také zapojena do evropského výměnného studijního programu Erasmus, díky kterému mohou čeští studenti studovat v zahraničí, což je nenahraditelná zkušenost.

Naprostá většina vyučujících jsou lidé z praxe, kteří se svým oborem denodenně živí a většinou v něm velmi vynikají... Studenti od počátku studia potkávají filmové osobnosti jako jsou kameramani F. A. Brabec a profesor Jiří Macháně, režiséři Milan Cieslar, Vladimír Michálek či Petr Slavík, legenda dabingové režie Olga Walló, písecký rodák – scénárista Karel Čabrádek, fenomenální střihač profesor Alois Fišárek, skvělý zvukař Jiří Zobač... „Jsou to špičkoví odborníci a slavné osobnosti, i když na druhou stranu je někdy složitá práce s jejich citlivými uměleckými dušemi," směje se Miloň Terč a dodává: „A taky se musí vyučování přizpůsobovat jejich pracovnímu nasazení. Pro studenty jsou ale obrovským přínosem a také je důležité, že tak získávají důležité kontakty pro svou pracovní budoucnost."

To potvrzuje i jedna z vyučujících, vedoucí ateliéru dokumentu, Jana Hádková, která je dramaturgyní České televize a některé své studenty už potkává při televizních projektech: „Jezdím sem proto, že mne tu chtěli, to je jednoduché. A snažím se studentům sdělit, že dokumenteristika je stejně důležitá, ne-li důležitější, než hraná tvorba. Film je jenom jeden a z každého nemůže být Fellini. Studenti dokumentu mají podle mne tu výhodu, že se naučí lépe pracovat s realitou, s lidmi, mají všeobecnější a ucelenější poznatky z filmařiny. Celkově myslím, že FAMO je kvalitní škola, mezi studenty a absolventy se tu objevuje mnoho talentů, s těmi je pak radost pracovat. Někteří z píseckých studentů už v České televizi natáčejí například pořady z cyklu Nedej se nebo Náš venkov.

Písek – město filmu?

Město Písek se podle Miloně Terče chová ke „své" filmovce občas macešsky – přestože bezpochyby zvyšuje atraktivitu města a přivádí sem mladé lidi, kteří navíc ve svých filmech často celý region propagují.

„Já trvám na tom, aby naši studenti točili své filmy tady v Písku. Někdy je to boj, oni by často rádi natáčeli ve svých rodištích, ale jsem přesvědčený, že i tímto může škola městu prospívat," říká Terč: „Písek je nádherné město, má řeku, historické zachovalé centrum, krásné okolí, rybníky, lesy... Má filmovou tradici, spoustu osobností a génia loci. Co víc si pro filmování přát?"

Zcela samostatnou, i pro cestovní ruch atraktivní záležitostí je samozřejmě mezinárodní studentský filmový festival, jehož ředitelkou je Terčova dcera Vladana. Festival přitáhne každoročně soutěžící z desítek zemí celého světa a čím dál početnější publikum.

Čecháčkovství bez nadhledu...

Miloň Terč přiznává, že ohledně budoucnosti naší společnosti není právě optimista – a skepticky naladěný je i vůči mladým: „Podle mne klesá procento studentů, kteří jsou opravdu nadšenci, entusiasté, kteří mají o filmařinu upřímný hluboký zájem. V začátcích taky naši studenti drželi mnohem více při sobě... To se ale samozřejmě odvíjí od celkové atmosféry ve společnosti."

A další plány? „Ve škole je samozřejmě stále co zlepšovat, je třeba sledovat vývoj technologií, to jde v naší branži stále dopředu a nemůžeme tady mít technické muzeum," směje se Miloň Terč a rozhovor končí jako správný písecký patriot: „A pokud jde o školu, doufám, že v dohledné době ji předám dceři, je třeba, aby se toho chopila mladá generace, oni si s řadou věcí už poradí lépe. A já jsem hlavně vždycky měl plán, že pokud se dožiju důchodu, tak bych ho chtěl dožít v Písku. Je to nádherné město, které miluju!"

Ovšem pak dodává zcela spontánně, co by si pro Písek opravdu přál: „Tohle město by si zasloužilo méně maloměšťáctví. Například si víc považovat svých významných rodáků – podívejte se na tu zoufalou ostudu, která se tu odehrála kolem projektu světové celebrity a držitele mezinárodních cen, architekta Josefa Pleskota... A tady se prostě pár chytráčků, bláznů domluví, že o jeho projekt nemají zájem! Chybí jim absolutně nadhled, vzdělání, velkorysost. Typické čecháčkovství, jak tomu říkal pan prezident Havel!"

Text a foto ZDENKA JELENOVÁ

Slavíme 130 let

českého lesnického školství v Písku

První česká lesnická škola, která šíří věhlas českého lesnictví do celého světa, má v rámci oslav veřejnosti co nabídnout. V Městské knihovně právě můžete navštvívit výstavku, je připraveno odhalení kamene na paměť prvního ředitele Josefa Zenkera, Prácheňské muzeum na červen chystá výstavu o historii českého lesnického školství a vrcholem bude sjezd lesníků, kteří projdou ve slavnostním průvodu městem. Postupně vám přiblížíme historii těchto škol, významné osobnosti i události.

Zimní těžební práce na polesí Hůrka, 1930.

V 19. století se o návrzích na zřízení české lesnické školy v Písku jednalo třikrát. Poprvé v 60. letech v souvislosti s návrhem Jana Krejčího a Emanuela Purkyně na přeložení německé lesnické školy v Bělé pod Bezdězem do Písku. Podruhé jej navrhuje ve svých článcích v Otavanu v roce 1865 mlynář Bedřich Skuhra opět neúspěšně a potřetí v roce 1884 se novému řediteli písecké rolnické školy Ladislavu Burketovi (1855-1933) ve spolupráci s píseckým městským lesmistrem Josefem Zenkrem (1841-1894) podařilo za podpory píseckého purkmistra Františka Gamische, který byl též předsedou kuratoria místní rolnické školy, zřídit osmiměsíční tzv. první lesnický běh.

Dne 9. října 1884 byl usnesením kuratoria rolnické školy rozhodnuto, že při písecké rolnické škole bude zřízen český běh lesnický k výchově a přípravě lesnických praktikantů k tzv. nižší státní zkoušce lesnické. První běh započal 12. ledna 1885, tedy před 130 lety, a jeho odborným lesnickým ředitelem byl jmenován lesmistr Josef Zenker. Vyučovacím jazykem v tomto lesnickém kursu s 12 chovanci se stala čeština. Lesnickou praxi vykonávali v lesích města Písku pod vedením lesních úředníků Karla Knappa (1862-1928) a Františka Mergla. Usnesením kuratoria ze 6. května 1885 byl tento kurs rozšířen na „dvouletý praktický a teoretický běh lesní" se 30 žáky a od roku 1888 byl organizován jako dvouletá česká revírnická škola, vychovávající pomocné technické zaměstnance, tj. příručí a revírníky, která byla r. 1910 rozšířena na tříletou.

Po rezignaci lesmistra Zenkra v roce 1887 se stal odborným ředitelem školy lesmistr Josef Bohdanecký (1846-1920) z lesního úřadu orlického panství, kdy předsedou kuratoria obou škol byl zvolen JUDr. Bedřich Schwarzenberg (1862-1936).

K 1. listopadu 1899 byl zahájen první ročník dvouletého Vyššího lesnického ústavu v Písku. V roce 1909 se po zřízení Nadace císaře a krále Františka Josefa I. staly písecké lesnické ústavy finančně zajištěnými a jejich budoucnost byla relativně zajištěna. Studovalo zde mnoho zahraničních studentů, nejen slovanských národů. Před první světovou válkou zde studovali Bulhaři, Chorváti, Srbové, Slovinci, Černohorci, Makedonci, Poláci, Rusové, ale také Němci, Rakušané a Rumuni. Po osamostatnění státu v roce 1918 byly nadační ústavy převedeny 20. dubna 1920 do státní správy a zestátněny.

Dosavadní formy studia byly transformovány na čtyřletou Státní střední školu lesnickou, která byla od školního roku 1922/23 přejmenována na Státní vyšší školu lesnickou v Písku a později několikráte reorganizovaná a přejmenovávaná. Postupně byly vybudovány potřebné objekty pro praktickou výuku – například v roce 1913 byl založen botanický park, v současnosti arboretum, které kulturní památkou města. Celkem bylo z podnětu Františka Salače, profesora lesnické školy, vysázeno na ploše tří hektarů na 250 druhů dřevin. V roce 1928 byl Státní vyšší lesnické škole v Písku směnou předán historický majetek lesů města Písku – revír Hůrka, jako školní polesí, o rozloze 670 hektarů.

V roce 1995 obdržela škola čestný název Střední lesnická škola Bedřicha Schwarzenberga Písek. Od 1. 9. 1996 přibyla nová vyšší škola, a tak nyní nesou oba lesnické ústavy v Písku název Vyšší odborná škola lesnická a Střední lesnická škola Bedřicha Schwarzenberga Písek.

V letošním roce si připomínáme významné výročí první české lesnické školy. V jejím prostředí vzniklo mnoho významných lesnických aktivit – od prvních českých lesnických učebnic až po návrh zřízení českého lesnického muzea. V průběhu historie školy se několikrát objevil také návrh na zřízení vysoké lesnické školy – poprvé s tímto logickým návrhem přišel ředitel české písecké reálky Jan Krejčí a poslední byl ředitel ing. Karel Kotek, který navrhoval, spolu s dalšími kolegy z lesnického provozu, zřízení vysokého lesnického učení v budově bývalého OV KSČ na Výstavišti (dnes Policie ČR). Po zřízení pražské lesnické fakulty naděje na vysokou lesnickou školu v Písku definitivně skončily.

Lesnictví v Písku studovalo mnoho lesníků, kteří ovlivnili vývoj v lesnictví v českém i světovém měřítku a mnozí se uplatnili i mimo tento obor. Všichni se však rádi vrací do Písku, aby zavzpomínali na zelený studentský život, doprovázený zpěvem stříbrného větru...

V letošním roce v červnu se sejdou lesníci z celého světa v Písku na tradiční sjezd absolventů a projdou ve slavnostním průvodu městem.

VÁCLAV KINSKÝ

Strašák jménem brownfield

/díl ČTVRTÝ/

Písecká nároží

Nároží zpravidla vznikají tam, kde se cesty potkávají a protínají. Křižovatky. Písek se může (ostatně jako jiná města) „pochlubit" několika dlouhodobě nedořešenými a nezastavěnými nárožími, která člověk po dlouhých letech kolikrát už ani nevnímá...

Studentský návrh na zástavbu proluky u pošty. Autoři: Zuzana Ficalová a Pavel Grasse

U pošty

Územní plán sídelního útvaru (ÚPnSÚ) Písek prostor definuje plochou pro bydlení a komerční aktivity (smíšená funkce).

Asi nejznámější a nejstrašidelnější „písecká ďoura", která je navíc v centru města. Díky ní se odkrývá pohled na neuspořádaný vnitroblok s paneláky. Původní zástavba s hospodou „Na růžku" zmizela v sedmdesátých letech minulého století. Ano, je to neuvěřitelné! Chodíme kolem „toho" už tak dlouho. Je to samozřejmě věc názoru, ale mně osobně se rekonstrukce hlavní pošty a obnovení původního rohového vchodu líbí. Sympatické spojení současnosti s historií. Tento pozemek je v posledních dvou letech spojován s konceptem vybudování parkovacího domu. Určitě by odlehčil Velkému náměstí a pomohl by s problémem parkování v centru města. Když „radnice už léta volá" po moderní architektuře, která by do Písku (…také…) přitáhla turisty, proč to nezkusit zrovna tady?

Na toto téma vytvořili studenti Fakulty architektury ČVUT pod vedením Ing. arch. Plicky návrhy dostavby – nároží i vnitrobloku. Záměrem je doplnit chybějící rohovou zástavbu „standardními" bytovými domy, které by volně navazovaly na přerušenou původní zástavbu Komenského a Žižkovy ulice. Všechna nabízená řešení byla k vidění ve Sladovně a jsem rád, že se mohou písečtí takto seznamovat se studiemi budoucích staveb. Uvažovaný parkovací dům by byl ukryt ve vnitrobloku, který ÚPnSÚ Písek definuje plochou pro dopravní infrastrukturu. Nepředstavujte si však hned „krabici" o pěti podlažích naplněnou auty. Svahovitý terén zde totiž umožňuje „utopit" částečně parking pod zem a nahoře by ho schovala bytová zástavba.

Jsem hodně zvědavý, co zde nakonec vyroste, jak to bude vypadat a hlavně jak to bude fungovat. Držím tomu místu palce a přeji mu, aby o jeho budoucí podobě rozhodovali odborníci, a ne politici!

Snímek ze sbírek Prácheňského muzea, z doby mezi lety 1899-1912: Komenského ulice, nahoře napravo hotel Dvořáček (postaven 1899), nalevo nahoře budova reálky, dnes gymnázium, ještě bez 3. patra.

Obnažené torzo staré Portyče

ÚPnSÚ Písek prostor definuje plochou pro bydlení a komerční aktivity (smíšená funkce).

Čechova ulice se začala bourat počátkem 80. let. Nejdříve padly domy u řeky a postupně se pak bouraly i domy na druhé straně ulice,

Velký obnažený zub v Čechově ulici. Foto autor.

aby se udělalo místo pro budoucí kino s protiatomovým krytem. Tuhle proměnu jsem dost vnímal, protože jsem tudy chodil denně ze školy a hlavně protože zmizel i dům, ve kterém „jsem se narodil". Bourání se zastavilo tam, kde se zastavilo a tak několik původních baráků stojí dál, jsou opravené, využité a nikomu nevadí. Kino Portyč v mezičase obklopily nové domy. Za zmínku stojí určitě Integrovaný bytový dům Čechova od Romana Brychty, Pavla Joby, Václava Králíčka a Petra Leška, o kterém se pochvalně psalo i v Ročence architektů 2001-2002. Vznikly zde nové ulice, křižovatky i nároží. Na jednom místě se tu však čas zastavil. Roh ulice Čechovy a V Portyči (naproti je „MYŠKA"). Regulační plán Čechova ulice zde navrhuje dostavbu domů pro bydlení a měla by se realizovat v brzké době.

Ať už na tomto místě vznikne jakákoliv hmota, která „velký zub" v zástavbě vyplní, téměř určitě ještě více ubere denního světla, kterého je v této nové a pro mě stísněné „Čechovce" už teď málo. Osobně to mám tak, že i když zde vyroste ten nejúžasnější barák, téhle ulici už to v mých očích stejně nijak nepomůže.

/dokončení na str. 14/

/dokončení/

Nehezká budějovická křižovatka. Foto autor.

Křižovatka s břízkami

ÚPnSÚ Písek tento prostor definuje plochou obytnou.

Budějovickou křižovatku mám „nachozenou a nakoukanou“ od gymplu, kdy jsme tudy chodili na obědy do Domova mládeže. Tehdy tu ještě na zeleném plácku s břízkami stávala socha. Dnes už tu stojí jen betonový sokl bez sochy, v trávníku vyšlapaná „zkratka“ a z břízek jsou břízy. Vlastně mě nikdy nenapadlo, že to tak nemá být a ten „prázdný kulatý roh“ tu vždycky nebyl. Až díky tomuto seriálu jsem se dozvěděl, že i toto místo je počítáno do míst, která svým způsobem patří do brownfieldů resp. do míst, která by se měla urbánně zvelebit. Na plácku s břízkami vyroste vysokopodlažní zástavba.

I toto téma zpracovali studenti architektury. Pod vedením Ing. arch. Korčáka se písecké křižovatce věnovali v zimním semestru a jejich práce budou vystaveny ve Sladovně v první čtvrtině roku. Opět věc názoru, ale zrovna rohová dostavba o kousek dál v „Harantovce“ je myslím povedená věc. Umím si proto dobře představit, že budějovické křižovatce to jednou bude slušet víc, než teď.

Bonbónek na konec

Závěrem bych se chtěl ještě s Vámi podělit o jednu svojí „srdeční rohovou záležitost“. Tři nájemní domy pro dělnictvo Tabákové továrny byly podle projektu z roku 1928 kolaudovány v roce 1930. Jsou poměrně čerstvě zrekonstruovány a jsou opravdu parádní. A kdo neví, kde stojí, může zatím pátrat. Odpověď najde v příštím čísle.

Děkuji za pozornost a ještě prozradím, že v příštím díle se budeme věnovat otavským břehům.

Poděkování patří Odboru rozvoje a investic MÚ Písek a Prácheňskému muzeu.

LÁĎA BERAN ml.

Kdepak stojí tyhle nádherné domy pro dělnictvo? Pokud nevíte, počkejte si na příští číslo... Foto archiv.

INZERCE

Inzerujte
v Píseckém světě!

Plošná inzerce
od 680,- korun
inzerce@piseckysvet.cz
tel. 739 348 550

Chcete podpořit naše noviny?

Vydávání občanských novin Písecký svět můžete podpořit libovolnou částkou na účet veřejné sbírky:

783 100 3001 / 5500

Nabízíme možnost
řádkové inzerce
cena 40,- Kč (3 řádky).

UZÁVĚRKA VŽDY 20. DEN V MĚSÍCI

CEROK a ctihodní spoluobčané...

O novém píseckém zapsaném spolku CEROK (Centrum romské kultury) jsme v Píseckém světě už psali. V minulých týdnech se naprosto neuvěřitelně vystupňovala agrese okolí a nenávist proti jejich aktivitám v Rokycanově ulici. Romské maminky tu v dlouhodobě opuštěném městském domě, který získaly do bezplatné výpůjčky, od ledna zprovoznily klub pro romské děti, které tu mají možnost navštěvovat doučování, připravovat si úkoly do školy, malují, čtou, ve vedlejším tanečním sálku nacvičují před zrcadlovou stěnou vystoupení a zpívají u kláves.

Starostka Eva Vanžurová při návštěvě CEROKu neskrývala údiv nad agresí, které klub musí čelit.

Členky spolku celý silně zanedbaný objekt uklidily, ve spolupráci se svými manžely a dalšími dobrovolníky vymalovaly a zařídily vlastním nebo darovaným nábytkem. „Velký problém máme s tím, jak získat finance na provoz, hlavně na elektřinu, kterou se tady bohužel i vytápí, a to je drahé. Zatím se na to skládáme, žádné dotace od nikoho nemáme a po rodičích dětí můžeme chtít jen minimální platby," vysvětluje Martina Červeňáková, která je hlavní duší celého projektu: „Mnohem horší věc ale je, že nás tady okolní obyvatelé nenávidí, sepsali různé dopisy a protestní petici, a když se stížnostmi na městě a u policie neuspěli, protože tady se opravdu nic špatného neděje, tak se odpor proti nám a našim dětem neskutečně stupňuje. Rozbíjejí nám láhve o vstupní vchod, našli jsme tu rozbité zkažené čalamády a různé odpadky. A stále se to vyhrocuje, naposled jsme měli poničené dveře a pomazané kliky a vchod lidskými exkrementy!"

V tomto případě už si celou záležitost převzala policie a pátrá po pachateli. Na dveřích se také objevila monitorovací kamera.

Centrum navštívila na konci února starostka města Eva Vanžurová, která projekt pro romské děti podpořila: „Je důležité, že ten podnět vychází od vás samotných, to je mnohem cennější, než když to pro vás dělají nějaké sociální organizace," řekla starostka Vanžurová romským maminkám. Potom zatleskala dětem, které předvedly improvizované taneční a hudební vystoupení, a prohlédla si upravenou a vymalovanou učebnu.

Po návštěvě Eva Vanžurová pro Písecký svět shrnula: „Musím říct, že to tam na mne zapůsobilo moc dobře, byla jsem překvapená, kolik práce tam už udělali, a moc hezké bylo i vystoupení, které nám ta děcka ukázala. Jako bývalý kantor velmi oceňuju, že si tam děti píšou úkoly a mohou se připravovat do školy, že jim s tím někdo pomůže, to je pro ně moc důležité. Pokud jim to vydrží, budu jim určitě držet palce." A co si Eva Vanžurová myslí o útocích na CEROK? „Ten odpor okolí je neuvěřitelný, tam ale bohužel někteří spojují CEROK s nedalekou soukromou ubytovnou, kde jsou nějaké problémy... Aktivita těch maminek by se ale měla jednoznačně podporovat! My jako město jim nemůžeme platit energie, ale ze záštity starostky jsem připravená jim nějakou zajímavou akci nebo vystoupení podpořit."

Do střediska chodí pravidelně až několik desítek dětí najednou, zakladatelky spolku se střídají ve službách, otevřeno mají každé odpoledne po škole. „Pravda je, že teď, po tom, co se tu děje, jsme tady spíš vždycky všechny najednou, protože jsme se začaly bát – a bojí se i děti, rodiče na ně vždycky čekají, když odcházejí," vysvětluje Martina Červeňáková.

Doučování dětí se v CEROKu dobrovolnicky věnuje i Jiřina Pospíšilová (Paní Troi), která vyhrocené vztahy komentuje: „To je naprostá hrůza, jak se někteří naši takzvaní ctihodní spoluobčané dokážou chovat! Netuším, co je za tím, možná „jen" obyčejná nenávist a rasismus, ale možná si taky někdo ten barák vyhlídnul pro své aktivity, o peníze jde vždycky až v první řadě, je to pěkná nemovitost na zajímavém místě..." A jak hodnotí dosavadní provoz klubu? „Tyhle děti jsou zlaté, několik se jich chce začít učit francouzštinu a ruštinu. Snaží se – a já jim říkám, že je můžu naučit učit se, ale ostatní už musí sami! Je pravda, že potřebují všechno dobře vysvětlit. Obecně se mi líbí, že děti jsou tu dobře vychované, pomůžou mi s taškou, slušně pozdraví a poděkujou – to dnes už není úplně běžné!"

Vedení spolku CEROK se každopádně zastrašit nedá a ve svých aktivitách pokračuje. Ve středisku by uvítali nové dobrovolníky na vyučování a také samozřejmě jakékoliv sponzorské dary, například lavice, židle, tužky, pastelky, papíry, výtvarné a sportovní potřeby, odložené hudební nástroje a podobně.

„My to děláme všechno zadarmo, a chtěla bych, abyste tam napsala, že by nás neměli bílí házet do jednoho pytle, my to tak s vámi taky neděláme – i když nám tady někteří z vás mažou tentononc na kliky! A nevěřte, že bereme desítky tisíc dávek, to je úplná pitomost, zákony jsou pro nás stejné jako pro vás. A my taky umíme pracovat," vysvětluje Zdeňka Bledá: „Chceme, aby se naše děti měly dobře, aby se něco naučily a našly pak práci."

Více fotografií a video na www.piseckysvet.cz.

Text a foto ZDENKA JELENOVÁ

Část dětí z CEROKu při tanečně-hudebním vystoupení.

Martin Běle se narodil v Písku, v dětství vážně onemocněl a prošel si těžkou pubertou. Vyučil se elektrikářem a nastoupil do Elektropřístroje. Jak sám říká, jeho život byl na hraně až do okamžiku, kdy uvěřil v Boha. Už v prvních dnech po Sametové revoluci otevřel spolu s kolegy ze sboru Církve Bratrské snad první soukromé knihkupectví v republice – Elim. V roce 1992 spolu se čtyřiceti dalšími z církve odešli a společně založili vlastní křesťanský sbor Elim, kde působí jako kazatel dodnes. Dal si za cíl stát se trenérem basketbalu, a to se mu stalo dlouholetou vášní. Manželka pracuje v Knihkupectví Elim, mají tři dospělé děti.

MARTIN BĚLE:
V naší škole jsou hlavní vztahy a etika

Jaký máte vztah k Písku?
Je to taková srdeční záležitost. Obvykle se kazatelé Církve bratrské po určitých letech stěhují, i já jsem tomu otevřený, ale sbor Elim je můj domov, něco, co by se mi těžko opouštělo. A Písek taky. Nemyslím si, že jsme pupek světa, ale žije se tady hezky a mám to tady rád.

Jaká byla vaše cesta k víře?
Bylo to zvláštní, moji rodiče nevěřili, doma jsme o tom nehovořili. Nicméně bylo ve mně už od dětství něco, co asi vnímá spousta lidí, kteří říkají: „Něco nad námi je." Možná i proto, že jsem jako dítě onemocněl těžkou jaterní nemocí, zamýšlel jsem se nad tím, že člověk je smrtelný a co vlastně lidský život znamená. Možná jsem tak trošičku předběhl svůj věk a byl jsem připravený uvěřit. Ale nebránilo mi to dělat bejkárny, takže jsem byl takové enfant terrible, dítě ulice. Asi od třinácti jsem dost pil a vzhledem k mé jaterní chorobě to znamenalo, že bude můj život hodně krátký. Máma na mě nestačila, rodiče byli rozvedení, tak jsem se přestěhoval k tátovi. Když mi bylo asi šestnáct, táta se zeptal: „Co chceš v životě dělat? Tebe nezajímá nic, než kytara a flákání." A já jsem tak romanticky odpověděl: „Nevím, co chci dělat, chci potkat Boha." Tátu to asi překvapilo. Měl jednoho věřícího kamaráda, kterému o tom řekl, a ten mě jednoho dne navštívil. Začal se mnou hovořit, v krátkosti mi řekl evangelium a já jsem do sebe všechno nasál jako houba. Vysvětlil mi, co to znamená věřit, že to není jen nějaké intelektuální přitakání pravdě, ale že to je proměna života, kterou způsobí sám Bůh…

A jak to změnilo váš život?
Byl to nový začátek, i když můj život se hned nezměnil. Byl jsem postpuberťák a nebylo to se mnou lehké, ale Bůh už se mnou dělal své. Na učilišti jsem měl velké problémy, ve druháku jsem měl trojku z chování a pak mě vyhodili. Ale můj život se během krátké doby proměnil. Myslím si, že kdybych neuvěřil, už bych asi nebyl živý. Tehdy jsem pracoval v Elektropřístroji. Hned v prvních dnech po revoluci, ještě v prosinci 1989, jsme otevřeli knihkupectví. Bylo to asi první soukromé knihkupectví u nás.

Proč jste se rozhodli založit knihkupectví ?
Říkali jsme si, že musíme využít situace. Nevěděli jsme, jestli ta svoboda bude na dlouho. Měli jsme doma po sklepích, půdách a v gaučích spoustu pašované křesťanské literatury, tak jsme ji chtěli dát mezi lidi. Ale říkali jsme si, že co nic nestojí, tak za nic nestojí. Začali jsme ji za symbolickou cenu prodávat. Nevěděli jsme ani, jak se podniká. Rybáři tehdy měli v Janáčkově ulici prostor, my jsme se s nimi domluvili a otevřeli to tam. Bylo to tam neobyvatelné, jedna špinavá žárovka a kamna, která netáhla. Když jsem přiložil, tak to bouchlo a museli jsme stírat saze z knížek. Ale bylo to krásné. Tehdy byl velký hlad po duchovní literatuře a my jsme knížky velmi rychle rozprodali. Jezdili jsme po Evropě a sháněli, co kde bylo vytištěné v různých misijních organizacích. Stali jsme se výhradními distributory prvního vydání Bible u nás. V prvních měsících jsme prodali desítky tisíc Biblí po celé republice. Pak jsme našli zdroj exilové literatury, po té byl také velký hlad. Nakonec jsme rozšířili sortiment na veškerou literaturu kromě porna a okultní literatury.

Jak a proč vznikl Elim?
Elim jsme založili v roce 1990 jako neziskovou organizaci, která měla ale v některých svých aktivitách i zisk. Naše idea byla, že nechceme chodit s nataženou rukou a žebrat. Chtěli jsme si na to, co potřebujeme, vydělat sami. A to byla v Elimu dlouhé roky moje mise.

Proč právě název Elim?
Elim je biblické jméno. Když Izrael putoval z egyptského zajetí pouští, jednou ze zastávek byla oáza Elim, kde byla sladká voda a možnost odpočinku. Tím jsme chtěli být i my pro lidi, kteří mají závislosti, jsou perzekuovaní nebo prožívají bolestné období.

A jak vznikl vlastní křesťanský sbor Elim?
Sbor jsme založili v roce 1992 a záměrně jsme ho pojmenovali také Elim, aby si to lidé lépe spojovali s našimi aktivitami. Vždycky, když si založení sboru připomínáme, jsou s tím spojené dva pocity. Na jedné straně radost, že existujeme, ale na druhé straně i pocit smutný. To byly okolnosti, za kterých jsme vznikli. Tenkrát jsme byli součástí sboru Církve bratrské v Tyršově ulici. Tehdy panovalo velké probuzení, bývalo tam tak narváno, že nebylo kde sedět ani stát. Ale v té době vznikl nějaký nesoulad, dneska už se mi k tomu ani nechce vracet. Nakonec jsme se rozhodli s částí sboru odejít a založit vlastní nový sbor. Bylo nás asi 40 a začali jsme se scházet v prostorách Kina Svět. Brzy jsme ale narostli a přemístili se do prostor v Kokosu na Výstavišti, později do kostela sv. Trojice. Podporovali jsme různé lidi v nouzi, asi osm let jsme v našem centru na Hladné pracovali s narkomany po detoxu.

Jak to s časovým odstupem vidíte dnes?
Je to vlastně normální lidská zkušenost. Bůh dokáže to zlé v nás často obrátit v dobré. Když dnes vidím výsledek po třiadvaceti letech, jsou tady dva sbory, které jsou zdravé. Vztahy jsou hezké a třeba to v budoucnosti bude zase jeden sbor. Ale jednota církve nemusí být v jednotě organizační, ta je v jednotě lásky a respektu. A v tom už nejen naše sbory, ale i písecké církve ušly společně velký kus cesty. S faráři píseckých církví se pravidelně scházíme a je to super.

Jaký je dnešní sbor Elim?
Dnes máme asi 150 členů, na bohoslužby chodí od 120 do 200 z nich. Dětí tam bývá kolem čtyřiceti až padesáti. Založili jsme i společenství ve Strakonicích, kde se schází dvacet až čtyřicet lidí. Církve jsou většinou starší a mají delší tradice v rodinách. U nás je to většinou první nebo druhá generace. Nemyslím si, že se dá víra předat z rodičů na děti, dají se předat informace a vzory rodičů.

Proč jste se rozhodli postavit vlastní objekt?
Od začátku existence sboru jsme sbírali peníze na to, že jednou postavíme dům. Já jsem byl jako mladý člověk idealista, říkal jsem: „Církev není barák, církev jsou lidi, proč potřebujeme barák?“ Ale respektoval jsem tuhle vizi, několikrát jsme uvažovali, že nějaký dům koupíme. Náš kazatel Pavel Hojka byl pak pozvaný do Spojených států a navštívil tam několik sborů, mezi nimi i jeden, kde se scházeli v tělocvičně. Pro nás to znělo jako scifi, nicméně tu myšlenku do nás zasel. Já jsem v roce 1998 začal trénovat basket a tohle se mnou hodně rezonovalo. Říkal jsem si, že sport je krásná možnost být s lidmi a nabídnout cestu víry. A to byl důvod, proč jsme se nakonec rozhodli jít touhle cestou a postavit multifunkční prostor, kde se může sportovat. Já osobně inklinuji víc k sakrálnímu prostoru, ale na druhou stranu, tohle má taky svoje.

Jak jste sháněli finance na náročnou stavbu?
Do roku 1999 jsme si sami naspořili asi 800 tisíc, a když jsme se rozhodli postavit halu, počítali jsme, že bude stát nejmíň 10 milionů. Nakonec to vyšlo na 36 milionů! Já si nejsem jistý, co jsme to vlastně tenkrát dělali. Byli jsme povzbuzeni Božím slovem a je pravda, že jsme na to nebyli sami. Lidé ze sboru, který v Chicagu navštívil Pavel Hojka, nás v roce 2000 navštívili a nabídli nám partnerství. Nakonec jsme od nich dostali asi 15 milionů. Pak jsme se museli postavit na vlastní nohy, což bylo pro nás zdravé, ale trochu bolestné. Na poslední úsek jsme se museli zadlužit. Když jsme v roce 2007 halu dostavěli, byli jsme strašně unavení. Měli jsme vizi, jak by to mělo fungovat, ale tu vizi se snažíme chytit celých těch sedm let a není to snadné.

Jaká je vaše vize o fungování objektu Elim?
Naše vize vychází z Ježíšových slov: „Běžte do celého světa a získávejte mi učedníky, křtěte je, učte je.“ Církev tady není proto, aby si pěstovala svoje aktivity, ale aby seznamovala lidi s Bohem. Proto byla naše vize, že ten dům otevřeme lidem a bude nízkoprahový. Pravdou je, že když jsme v roce 2000 strmě rostli, postavili jsme ten dům s větší kapacitou. Nárůst se pak ale hodně zmírnil, takže je nám pořád velký. Ale věřím, že to má smysl, jenom ho potřebujeme objevit.

Jaké aktivity provozujete?
Je tam tělocvična, kde se hrají různé sporty, ale také konají bohoslužby. Je tam prostor kavárny. Další menší sál jsme proměnili na učebny nové základní školy, nahoře jsou kanceláře, šatny pro sportovce a čtyři klubovny, kde se scházejí různé kroužky, maminky s dětmi. Před časem jsme zkoušeli nízkoprahový projekt pro mládež, ale nezvládli jsme to, protože jsme nebyli připraveni na romskou mládež, která ho ovládla. Přemýšlíme, jak dál. Líbí se nám aktivita našich partnerů z Křesťanské akademie mladých. Jsou to sborové zpěvy, kde si děti vyberou i moderní písničky, učí se na kytary, na bicí. Chceme také obnovit sport. Tím vším chceme zasáhnout mladou generaci. Už 18 let pořádáme přes léto kempy s výukou angličtiny. Jsou určené mládeži od 14 let, otevřené všem a každý rok přeplněné. Naše partnerské sbory v Americe nám posílají týmy mladých lidí. Kempy jsou zaměřené na konverzaci, výuku, hry a sporty. Děcka tam seznamujeme s idejemi křesťanství, to je primární záměr, ale angličtina musí mít super kvalitu.

Proč se sbor Elim před několika lety znovu vrátil do Církve bratrské?
Dlouho jsme existovali jako samostatný sbor, což je ve světě běžné. Ale u nás není povědomí o církvích moc dobré a vyvolávalo to názory, že je Elim sekta nebo kult. Mělo to i určité výhody, udržovali jsme hodně kontaktů i se sbory z jiných církví, a proto máme tak trochu jiné uvažování, než bývá uvnitř jedné církve. Pokud u nás ale vznikl nějaký problém a nemohli jsme se domluvit, bylo to velmi složité řešit. Najednou jsme si uvědomili, že bychom potřebovali nějakou autoritu, která nás přesahuje. Nechtěli jsme být sektou, kde někdo z nás bude jednat autoritativně. V církvi o důležitých věcech rozhodují zástupci všech sborů a to je zdravé. Člověk se může o něco opřít.

V září jste otevřeli křesťanskou základní školu. Jaká k tomu vedla cesta?
Ta myšlenka už existuje řadu let, jedna ze současných učitelek naší školy za mnou pravidelně chodila a přemlouvala mě. Ale měl jsem z toho obavy. Chtěl jsem, aby to byl ekumenický projekt. Pak se nás jednou z Církve bratrské ptali, jak navrhujeme využít prostředky z restitucí. Říkal jsem si, že z mého úhlu pohledu je hodně důležité, co bude v téhle zemi v budoucnu. Bylo by super, kdybychom mohli ovlivňovat už nejmladší generaci. S penězi z restitucí to nakonec nevyšlo, ale když za mnou kolegyně zase přišla ptát se na školu, řekl jsem: „Pojďme do toho!“ Začali jsme s přípravou a přenechali to Bohu. Kdyby nám to někdo nepovolil, vzali bychom to tak, že to opravdu nemá být. Nicméně dveře se nám všude otevíraly a my jsme s bázní a chvěním na tu cestu vstupovali. Museli jsme projít složitým schvalovacím procesem. Teď máme asi třicet dětí, tři třídy a jedna z nich je dvoutřídka, během tří, čtyř let bychom chtěli mít třídu v každém ročníku, v každé maximálně patnáct dětí. Ale prostory v Elimu jsou nám těsné a hledáme jiné.

Křesťanská základní škola. Foto archiv Elim

Proč byste vaši školu doporučil?
Je mnohem osobnější, výuka je intenzivnější. Je to škola, kde chceme dát důraz na vztahy a na dobrou etiku. Morálka je dneska vnímaná skoro jako nadávka a tahle společnost na to brzy začne dojíždět. Křesťanství se má ve škole promítat hlavně v osobnostech učitelů.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

Golf v ZŠ praktické a speciální v Písku

Poslední týden v lednu se žáci zúčastnili projektu Golf do škol, který se uskutečnil ve spolupráci s Golfovým areálem v Kestřanech. Projekt je součástí uceleného programu, který se snaží seznámit školní děti se základy golfu. Základem těchto činností je SNAG (Start New At Golf) – systém, který slouží jako první kontakt s golfovou hrou. Celý systém je navržen tak, aby děti hravou formou naučil základy golfu.

Žáci Základní školy praktické a speciální v Písku byli do projektu poprvé zapojeni v den, kdy se rozdávalo pololetní vysvědčení. Výuka pobíhala v tělocvičně školy pod vedením pana učitele Kropáčka, který je členem Golfového klubu v Kestřanech. Žáci poprvé drželi speciální golfovou hůl a vyzkoušeli si širokou paletu úderů jako například putting, chipping, krátkou a dlouhou hůl. Dozvěděli se také o pravidlech hry a o golfové etiketě, která je neméně důležitá.

Poděkování patří nejen panu učiteli, ale především firmě CZ Golf, která provozuje hřiště v Kestřanech a která zapůjčila žákům hole a další golfové vybavení.

EVA PIPKOVÁ

Pro velký úspěch škola uvažuje o zopakování projektu a v příštím roce o otevření golfového kroužku na škole.

INZERCE

POHŘEBNÍ SLUŽBA
FOITOVÁ – VRBA
Písek a okolí
Harantova 415
(vedle Gigacomputeru)

ZNAK KVALITY PROPŮJČUJE SDRUŽENÍ POHŘEBNICTVÍ ČR

Stálá služba 24 hodin denně, též SO, NE a svátky
Tel. 382 218 021, 606 484 553, 606 759 109
e-mail foitovadana@seznam.cz www.pohreb-pisek.cz

MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK S.R.O.

POHŘEBNÍ SLUŽBA
MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.

NEPŘETRŽITÝ PROVOZ VČETNĚ VÍKENDŮ A SVÁTKŮ

Pohotovost	604 221 737
Žižkova ul.	737 206 711
Lesní hřbitov - mobil	603 831 021
Lesní hřbitov- kancelář	382 212 011
E-mail:	hrbitovy@ms-pisek.cz
WWW:	www.ms-pisek.cz

ZAJIŠŤUJEME KOMPLETNÍ SLUŽBY

ZAJISTÍME OD EKONOMICKÝCH AŽ PO LUXUSNÍ POHŘBY
KLIENT MÁ PRÁVO VYBRAT SI POHŘEBNÍ SLUŽBU

JSME DRŽITELEM CERTIFIKÁTŮ ISO 9001 LL-C (Certification) ISO 14001 LL-C (Certification) OHSAS 18001 LL-C (Certification)

Otisk člověka v krajině

Pod tímto názvem otevře Prácheňská umělecká beseda 3. března v 17 hodin v Písku v Galerii Portyč mezinárodní výstavu více než dvaceti výtvarníků z jižních Čech, Slovenska a Bavorska.

Nabídne kromě malby, kresby a plastiky také instalaci, krajku, šperk i patchwork. Ty poslední uvedené v pouhých náznacích, ale programově – aby bylo co rozvíjet, kdyby přišlo v letech příštích pokračování.

Výstava se uskutečňuje v časové proluce, která vyvstala odřeknutím výstavy jiné. Vznikla během dvou měsíců, i když myšlenka na mezinárodní výtvarnou akci opatrně klíčila už několik let. Vznikla „za své“, bez dotací a bez sponzorů.

Galerie Portyč je krásný levobřežní prostor na odvrácené straně kina, v nadzemním podlaží protileteckého krytu, k němuž ukazuje jen málo směrovek a cudně se skrývá za známějším Titanikem. Pokud se rozhodnete přijít, vyhraďte si odpolední hodinku pracovního dne nebo obětujte sobotní dopoledne. Galerie Portyč totiž otevírá v zásadě pouze pro důchodce nebo nezaměstnané. Tím se liší od jiných galerií v okolí, které „dělají“ návštěvnost hlavně o víkendech. Pokud byste však přijeli nebo přišli hromadně, máme příslib, že bude po dohodě výjimečně otevřeno a možná zajistíme i odborný výklad.

Vystaven bude i tento „Písecký motiv“. Poprvé a naposled, protože kupce našel ještě před vernisáží.

ANDREJ RÁDY, PUB

Výstava díla Jaroslavy Moserové

Od 4. do 29. března nabízí Prácheňské muzeum ojedinělou možnost poznat blíže jednu z významných osobností našeho nejen tzv. polistopadového vývoje. Výstava Z výtvarné tvorby Doc. MUDr. Jaroslavy Moserové – Davidové, DrSc. (k nedožitým 85. narozeninám) je připravena z poměrně rozsáhlého materiálu, jenž byl laskavě poskytnut rodinou autorky. Kromě páteře výstavy, tvořené řadou výtvarných prací, je doplněna ukázkou osobních dokumentů a předmětů.

Osudy Jaroslavy Moserové sice nejsou s Pískem a jeho okolím dle dostupných informací nijak spojené, ale v září 2003 se v městské knihovně s ní povedlo – díky knihovnici Soně Sádlové – připravit velmi zajímavou besedu. Znali jsme ji ve funkci poslankyně a členky předsednictva České národní rady, jako velvyslankyni v Austrálii a na Novém Zélandu. Pracovala jako vedoucí tajemník České komise pro UNESCO, byla místopředsedkyní senátu. Připomeňme i její kandidaturu na prezidenta ČR v roce 2003. Také se vybaví coby autorka povídek, filmových scénářů i divadelních her a překladatelka anglicky psané literatury (např. detektivky Dicka Francise).

Doktorka Moserová, ve společnosti vždy respektovaná a elegantně oblečená dáma, byla známá svou schopností empatie, humanistickým myšlením i širokým všeobecným rozhledem. Se světem umění byla spojena od útlého věku. Původně dokonce uvažovala o tom, že se bude věnovat výtvarné tvorbě natrvalo. I když se potom její profesní zaměření ubíralo jinam, tak malovat, kreslit a vytvářet plastiky nepřestala po celý život.

Práce vybrané pro píseckou výstavní prezentaci v Prácheňském muzeu mají v naprosté většině jedno společné: člověka jako takového. Vidíme baletku, mima, postavy žen, mužů, dětí – z naší země i exotické ciziny. Výjimečně poznáváme také tematiku z lékařského prostředí.

Některé postavy nás zaujmou svýma výraznýma očima. Můžeme v nich cítit symboliku klidné otevřenosti, nezáludnosti, nabídky ke komunikaci. Ne nadarmo, při hledání nějakého autorčina charakteristického znaku, bylo řečeno jedním z blízkých lidí Dr. Jaroslavy Moserové: „Byla to žena, která nelhala.“

Více na www.piseckysvet.cz.

JAN KOTALÍK, Prácheňské muzeum

Fotograf Jára Novotný ve Vinotéce Galerie

Další zajímavou výstavu představila nová písecká minigalerie, která vznikla na konci minulého roku. Tentokrát představila zajímavou kolekci fotografií táborského fotografa Járy Novotného, který se zúčastnil vernisáže a při té příležitosti zavzpomínal na svůj bohatý život. Je nač vzpomínat, vždyť od jeho narození už uplynulo více než třičtvrtě století...

Fotografie, které si nyní můžete prohlédnout v Písku, jsou věnovány nejkrásnějšímu tématu: ženskému tělu. Kromě toho se ovšem Jára Novotný ve své profesionální dráze věnoval například velmi podrobně emotivnímu světu cirkusových umělců. Snímky z této oblasti jsou kromě mnoha jiných zahrnuty v jeho monografii, kterou do Písku přivezl ukázat – a několik dovezených kousků se okamžitě rozprodalo.

Fotograf Jára Novotný v písecké Vinotéce Galerie

INZERCE

DLUHOVÁ PORADNA
tel: 602134647
www.ab-finance.cz
bezplatné poradenství
řešení finanční tísně
sloučení půjček
vyplacení exekucí
oddlužení
Písek- Velké náměstí (vedle Bati)
volejte -pište sms - prozvoňte
V případě zájmu Vás poradce navštíví
a problém vyřeší přímo u Vás doma

Čekají v domově SÍRIUS:

Velkým úspěchem skončila naše předvánoční výzva - s výjimkou dvou našli všichni opuštění psi nový domov. Nyní čekají v domově pro opuštěné psy a kočky SÍRIUS, který v Záhoří provozuje Ivana Gašparíková, na svého nového člověčího přítele tři čtvernožci, vhodní k adopci. Zájemci mohou telefonovat paní Gašparíkové na č. 603 484 819. Pokud byste útulku chtěli pomoci jinak, je možno se domluvit na témže čísle, nebo přispět jakoukoli částkou na účet 18712874 / 0600. Většinu z místních chovanců není možno umístit z důvodu vysokého stáří nebo nemoci, a tak o ně paní Gašparíková pečuje dlouhodobě.

MAXÍK

Pětiměsíční hravé dobratisko malého vzrůstu se narodilo v září, ale od Vánoc je v psím domově. Je to světlý kříženec, jedním z rodičů byl jorkšírský teriér, tedy pes jak má být! Maxík je ideální pes pro rodinu, která se mu bude chtít opravdu věnovat, je vhodný na hry a dovádění, rychle běhající a ochotný ke každé psině. Miluje piškoty.

MAX

Černý, statný šestiletý labrador je ve velmi dobré kondici s huňatou srstí a dobrou náladou. Bohužel nemá rád jiné psy (s fenkami problém nemá). Je zvyklý žít v bytě, ale uvítal by samozřejmě i zahradu. Na procházky by potřeboval pevnou mužskou ruku, má značnou sílu. Jeho majitel bohužel nastálo odcestoval za prací do Skotska, a tak Max v útulku smutně čeká...

PINĎA

Tenhle čistokrevný jagdteriér, tedy vyloženě lovecké plemeno, je ten jediný ze psů, které jsme v Píseckém světě představovali, kdo měl před Vánoci smůlu - nikdo si pro něj nepřišel... Jsou mu teprve čtyři roky a je to velmi akční a sympatický, ale bohužel problémový pes – nesnáší totiž jakákoliv jiná zvířata. Na lidi ale vůbec agresivní není a u nového majitele, který se bude věnovat jen jemu a poskytne mu prostor pro běhání, bude moc šťastný. Jeho bývalý majitel zemřel.

Strach?

Xeno znamená zvenčí. Fobie – strach. Strach je jeden ze základních pocitů, vlastní všem tvorům, nejen lidem, ale, tvrdí některé výzkumy, i rostlinám, dokonce samostatným buňkám – strach ze smrti, více či méně si uvědomovaného zániku...

Xenofobie je strach z ohrožení zvenčí, mimo naši rodinu, klan, stát, planetu, strach jedné lidské skupiny z druhé. Ve starých dobách byl tento přirozený strach ochranou jednotlivých skupin lidí, neboť soupeřily o životní prostředí.

V civilizovaném světě bychom mohli předpokládat, že xenofobii jednotlivé kulturní skupiny překonají vyspělostí v duchovní sféře. Scestná myšlenka. Člověk je biologická bytost, a pokud odmítne kulturní vývoj, navrací se k živočišnému strachu. Společnost, která se v našem prostředí odtrhne od kořenů (což je předchozí vývoj kultury židovsko-křesťanské), nutně upadá vzýváním ateismu a jiných ismů do PRIMITIVISMU izolovaných kultur zápasících o existenci.

Člověk v hluboké minulosti nalezl gesto: podat ruku – není v ní zbraň. Dnešní člověk, bohužel, objevil, že hůl či mlat nejsou tak nebezpečné, jako laskavé objetí sebevražedného atentátníka. Podaná ruka tak často znamená lež, pokrytectví a nebezpečí. Xenofobie znovu vyvstává. Kdokoli se lišící může být nepřítel. Není z mého klanu, národa, nemohu mu důvěřovat! Cizinec – i když jeho klan či národ s námi žije několik staletí, je opět cizincem. Zvláště, když je rozlišováno mezi občany podle vzhledu a barvy pleti, což podporují bulvární média. Když bude synonymem pro krádež Rom, pro mafii Ukrajinec či Moldavec atp., dojde snadněji k rozdělení lidí a ke xenofobii – a známe heslo „Rozděl a panuj!“

Proto se ptám: Komu slouží rozdělení lidí? Mohu si snadno odpovědět – nově se rodící totalitě, která nejenže rozdělí obyvatele států na nepřátelské skupiny, ale následkem tohoto rozdělí a donutí k rozpadu i rodiny, stmelující prvek státu.

Xenofobie vyvolá všechny pravěké pudy, hlavně ten obranný: Zabij dřív, než budeš zabit! Směřujeme k nenávisti a strachu: Sleduji s hrůzou nárůst xenofobie i mezi křesťany, k nimž se hlásím. Jen jedno nás může ochránit: Evangelium – miluj bližního svého, a dokonce miluj svého nepřítele – to je hodno skutečné velikosti člověka. Děkuji za trpělivost.

PANÍ TROI

JOZEF ŠVAČ:
Snažit se o vlastní výraz

Když slyším jméno Pepy Švače – jak mu říkají přátelé – téměř pokaždé vzpomenu na hřivnu. Nikoli na jeho osobní, nýbrž na tu naši společnou, píseckou. Uvědomuji si, že i když ji promarníme, nikdo nás neuvrhne do temnot, jak vyhrožuje evangelista Matouš v poslední větě podobenství. Nezazní ani pláč, jen tu a tam a možná už dnes se ozve skřípění zubů při ohlédnutí za vzpomínkovým věhlasem našeho města.

Pepovi Švačovi pomalu táhne na padesát a svá dosavadní léta coby výtvarník nepromarnil. Nezačínal s tužkou ani štětcem v ruce – prvním, ještě dětským nástrojem mu bylo cokoli, čím šlo řezat do dřeva. Až léta středoškolská jej přivedla ke „kreslení“. Vzpomíná na ně rád, protože tehdejší celoslovenské soutěže nekončily „ukazováním výsledků“, nýbrž byly spojeny s hodnocením a posuzováním (nejen) vystavených děl. Lepší školy pro začínajícího výtvarníka snad ani nemohlo být. Možná právě pro absenci takových příležitostí nelze v politicky korektním dnešku mluvit o díle jiného autora opravdu otevřeně…

Studium na Pedagogické fakultě Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Prešově a pak workshopy, samostatné i kolektivní výstavy, happeningy. Výtvarné vody připadly jemu i jeho dvěma spolužákům příliš jako stojaté, a tak v roce 1988 uspořádali v Prešově celorepublikovou (československou) výstavu prací výtvarníků, kteří tehdy jen stěží pronikali do oficiálních galerií. Jména jako Sokol, Bláha, Bauer, Róna, David nebo Balko, která se tehdy na dalekém Východě prezentovala, dnes už mají za sebou výstup po schodišti uznání.

V prvé polovině 90. let následovalo multimediální (protože také slovo a hudbu zahrnující) sympózium v Michalovcích, jehož výsledky putovaly z Košic do Popradu, Prahy a Amsterdamu. Pepa se neštítil ani drobné práce na poli i úhoru vlastního kraje a národa a jako učitel „lidušky“ pomáhal v začátcích výtvarníkům, z nichž někteří dnes už mají tituly akademiků. K tomu funkce kurátora a správce sbírek v dnešní Šarišské galerii v Prešově a posuzování děl pro Fond výtvarných uměni v Košicích. Od roku 1998 žije v Česku, kde se zpočátku živil reklamní grafikou v Mostě. Od roku 2008 chodí přes Kamenný most.

Jozef Švač. Foto autor

„Nemám vyhraněný vztah k žádnému slohu, z každého lze vybrat věci, které se snažím vnášet do vlastní tvorby,“ říká Jozef Švač. „Snažím se řešit problematiku barvy, plochy obrazu a světla. Zajímá mne člověk a příroda, proto na většině mých prací najdete figuru, zátiší a, samozřejmě, krajinu. V poslední době se snažím obsah kompozice obrazu zachytit v kompaktním celku a přitom zjednodušuji malbu na samou podstatu motivu. Oprošťuji barevnost a charakter tématu chci zachytit v co nejjednodušší formě.

K srdci mu přirostlo – jak jinak v naší generaci – moderní umění. Zmiňuje Matisse, Picassa a hlavně obdivovaného Paula Cézanna. „Výtvarník nesmí skončit u prostého realismu, musí jít za něj, musí dál,“ zdůvodňuje svůj výběr. Při otázce na vzory méně vzdálené odpoví: „Třeba

Jozef Švač: Cesta

Špála nebo Tvrdohlaví.“ A pokračuje: „Člověk si hlavně musí uvědomit, proč maluje, kdy být monochromatický, kdy barevný. A hlavně je třeba zjednodušovat a snažit se o vlastní výraz.“

„A co zdejší pilíře: Doubek a Dragoun?“ nedám pokoj, když už jsem se dostal do Pepova nevelkého ateliéru v písecké Nádražní ulici. „Doubek byl poctivý v řemesle. Všechny ty jeho erby a ilustrace… možná tak trochu na kšeft. Jeho způsob výtvarného myšlení byl však už v té době zastaralý. Dragoun, ten mne prostě neuchvátil. Přesto by oba měli být zastoupeni ve zdejší oficiální a stálé galerii. Portyč může být jen náhražkou, Sladovna mne osobně zklamala téměř výhradním zaměřením na dětského diváka.“

Jozef Švač má vysokoškolské výtvarně-pedagogické vzdělání. Je s podivem, ale snad i tak trochu symptomatické, že v Písku pro ně není využití. V plné síle se snad jeho průprava a schopnosti mohly projevit teprve vloni, když vedl červnový česko-německý plenér. Přitom to neměl snadné: deggendorfští výtvarníci přijeli a ti zdejší přišli pod lávku na ostrov s představou, že usednou a obvyklým způsobem přesvědčí sebe i ostatní o své schopnosti zmocnit se mostu či Křižíkovy elektrárny, případně obého. Pepa však nedělal několikaměsíční přípravy zbůhdarma. Nejprve nabídl bleskový úvod do teorie barev a jejich vztahů a pak už vyžadoval jen kladení barevných skvrn širokým štětcem a aplikování čerstvě nabytých či osvěžených poznatků. Kdyby štětce uměly skřípat jak zuby některých účastníků, polekalo by to maminky s dětmi na blízkých prolézačkách. Nakonec však byly skvrny nakladeny, práce posouzeny a i ti nejodbojnější účastníci workshopu přesvědčeni, že to nebyl marně strávený čas. Nejlepší známkou pro „pana učitele“ je skutečnost, že pokračovací workshop je objednán na letošní červen.

O Pepu Švače jako výtvarníka nemám starost, i když jeho tvorba v negativu kopíruje turnusové směny v průmyslové zóně. To jen ta naše společná hřivna zahálí.

ANDREJ RÁDY

Zakopat, či nezakopat tupou VÁLEČNOU sekeru?

V lednovém čísle Píseckého světa vyzval **Jan Bicek** v textu **Prosba o zakopání tupé válečné sekery** současné zastupitele ke zlepšení vzájemné komunikace. Končil výzvou:

„Mám nicméně obavu, že v příštích volbách přijde volit zase o něco méně lidí než v loňském roce, protože lidé si již spočítali, že zvyšující se tlak na jejich svobodu a kvalitu života ze strany nevolených korporací stejně házením papíru do uren neovlivní. Takže, milí zastupitelé, ovlivňujete marginální témata života lidí v tomto městě, nicméně témata, která jej mohou zpříjemnit. Snažte se tedy o konsensus ve věcech, která mohou život ve městě zkvalitnit, to hlavní stejně neovlivníte. Každý náznak žabomyší války v tomto rozměru působí hlavně komicky a nesmyslné vzájemné útoky snižují váš kredit jako občanů města Písku. Nikoliv jako politiků, o politiku se dnes, jak vidno, již téměř nikdo nezajímá.“

Zveřejněný text vyvolal zajímavou diskuzi na webu www.piseckysvet.cz, z níž vybíráme - zachováváme časovou posloupnost vkládaných příspěvků:

LUDĚK BLAHA:

Se spoluprací napříč politickým spektrem to bude problém. Zvláště pak, je-li vstup do politiky či setrvání v ní pojímán jako sportovní zápolení, jako turnaj v šipkách nebo bowlingu. Politika už nespočívá v řešení problémů nejvhodnějším způsobem, ale ve fandění právě a jen tomu našemu týmu. Výběr řešení není podle jeho kvality, ale podle toho, kdo řešení nabízí. Vyhrát s klubovým pokřikem, a to za každou cenu. Soupeře pak pokud možno znectít, aby se nám sebevědomí mezi klucíma poněkud popozvedlo. To je to, oč tu běží. Mnozí voliči, tedy jestli vůbec k volbám přijdou, už nevolí podle nabízeného programu, ale tipují případného vítěze podle jeho věhlasu a obarvené hlavy. Jen si vezměme, že ti, co minule spolupracovali, dnes do sebe perou hlava nehlava. A naopak. Změnili se lidé, nebo myšlenky? Přetvařovali se tehdy, nebo se přetvařují teď? Protřelí filutové, kteří včerejšího parťáka podrazí a sčuchnou se s kýmkoli, jen aby tam byli. A v případě nebezpečí pak svorně všichni dohromady, to kdyby jim někdo cizí do obory vlezl. Kdežpak na tydle fíky s apelama…

ONDŘEJ VESELÝ:

Dlouhou dobu jsem zvažoval, zda mám na článek reagovat. V zhledem k tomu, že si jeho autora hluboce lidsky vážím, rozhodl jsem se tento můj příspěvek přidat, byť autora zřejmě nepotěším. Podle mého názoru by smírné řešení, které autor navrhuje, bylo možné pouze v případě, že by v Písku dělení na koalici a opozici v podstatě neexistovalo. Již volební kampaň, která byla nejméně dvěma stranami současné koalice vedena velmi agresivně a způsob sestavení koalice však svědčí o tom, že bylo nastaveno velmi striktní dělení na „kamarády“ a „nepřátele“ (mě osobně to mrzí o to víc, že mezi lidmi v koalici jsou i tací, se kterými jsem si donedávna v pohodě rozuměl). Aby nastal „klid zbraní“, musela by buď opozice trpně a mlčky snášet veškeré ústrky a velkoryse přehlížet věci, které nepovažuje za politicky korektní rozhodnutí, nebo by koalice musela opozici poskytnou rovnocenný prostor jak v činnosti, tak v názorech, a její rozhodnutí by musela být čirá jako šumavská studánka. Jsem dalek hodnocení, kdo za vykopání zákopů může více. Můj názor by nebyl objektivní a druhá strana (na tomto fóru zřejmě reprezentována místostarostou Hořánkem) by uváděla pravý opak. Je tak smutným faktem, že válečná sekera zůstává vykopána a řada projektů, které by zkvalitnily život obyvatel města, zřejmě zůstane příští čtyři roky oslyšena i proto, že vznikly na radnici pod mým vedením.

JIŘÍ HOŘÁNEK:

I já jsem pro hodnocení věcí, návrhů a opatření podle toho, co pro město přinesou a jak mu prospějí, a ne podle toho, kdo je navrhuje. Osobně si ale nemyslím, že je tu nějaký „příkop“ nebo „válečná sekera“, ale prostě jen různost názorů. To je přirozené. A ony „slovní souboje“? No, výměna názorů může být buď suchá a nudná, nebo může být doprovázena košatější rétorikou. Doporučil bych bít zde na poplach, pokud by byl omezován prostor pro předkládání argumentů a jejich veřejné prezentování. Ale to se myslím neděje – diskuse na tomto portále je toho příkladem.

LUDĚK BLAHA:

Jak to tak vypadá, je všechno v naprostém pořádku. V případě potřeby můžete napsat do Píseckého světa nebo šlehnout na fejsbúku. Tedy, pokud se srovnáte s cejchem věčného nespokojence. To když se vám náhodou podaří zatít do živého.

MARIE HORAŽĎOVSKÁ:

Nerada bych, aby můj příspěvek vyzněl jako cynický výsměch autorovým názorům a ideálům (neboť jsou ve své podstatě pravdivé a chvályhodné), avšak nemyslím si, že „zakopání válečné sekery“ na písecké komunální scéně by bylo za současné situace reálné, ale i přínosné. Za prvé tyto slovní přestřelky mezi vládnoucí většinou a opozicí vždy byly, jsou a budou podstatou politiky a tím, co ji ještě činí pro veřejnost atraktivní. Za druhé díky těmto výměnám názorů mají občané šanci se bez obalu dozvědět, co se vlastně v komunální politice řeší jako priority a kde by eventuelně měli zbystřit, jestli je vše skutečně tak čisté jak „šumavská studánka“ … A za třetí se v takových emotivně vypjatých debatách dost často aktéři nechají unést natolik, že na sebe nevědomky prozradí i to, co vlastně ani nechtějí – a nemusí jít pouze o obsah jejich sdělení. Takže shrnuto a podtrženo: zakopání válečné sekery, jak si autor přeje, by byla vlastně nekonečná nuda a obávám se, že k příštím volbám by už nepřišla ani noha, protože právě nespokojenost s někým či něčím je vždy hnacím motorem všech společenských změn… :)

TOMÁŠ POSKOČIL:

Tak to je prvně, kdy s paní Horažďovskou musím souhlasit! :-)

REDAKCE PS

CO S LOKALITOU POD HRADBAMI, až odtamtud zmizí starý plavecký bazén?

LÁĎA BERAN ML.
choreograf

Určitě bych tam už nic nestavěl. Dříve tu byly zahrady, a tak bych to asi vrátil zpátky. Volný a otevřený prostor, žádný plot ani zeď. Louka, tráva, kytky, stromy, koupání v řece, lodičky, pikniky. Zrovna toto místo bych nijak moc neorganizoval a nevymýšlel a nechal na píseckých, jak ho budou časem používat a využívat.

MARTIN ZBORNÍK
architekt

Nejprve je nutné zjisti CO chceme, pak JAKÉ to chceme a KOLIK peněz můžeme investovat. Než se začnou kreslit plány na využití prostoru, je třeba formulovat, co vlastně od něj Písečáci očekávají. S tím by se mělo začít co nejdříve. Aby celý projekt ve výsledku dobře sloužil potřebám občanů, je třeba je zapojit hned od začátku – nejlépe formou anket, veřejných projednání záměrů a workshopů, které by mělo koordinovat město. Na základě této debaty vzejde CO vlastně chceme = co nejkonkrétnější zadání pro projekt. V této fázi musí ale také město již definovat, KOLIK je ochotno do záměru zbudování nového veřejného prostoru investovat. Abychom získali dobrý projekt, jsou v zásadě dvě možnosti. Buď vypsat architektonickou soutěž, nebo oslovit minimálně tři až pět renomovaných tvůrců. Nezbytnou podmínkou úspěchu je sestavení kvalitní nezávislé poroty. Ze soutěže vzejde, JAKÉ řešení je pro daný prostor nejlepší. Výsledek soutěže je pak nutné podrobit další veřejné debatě. Hlavní je zapojení veřejnosti do celého procesu od samého počátku. Inspirace a manuál je možné najít například na stránkách Nadace Proměny www.promenypromesta.cz, která pomáhala s obdobnými projekty pro Vodňany (www.vodnanyvzatisi.cz), nebo v Sušici Ostrov Santos na Otavě (http://ostrov-santos.nadace-promeny.cz/)

JIŘÍ PRÁŠEK
ředitel muzea

Podle mého názoru by to místo mělo zůstat volné, nezastavěné, nebo minimálně, a to takovými stavbami, které budou jednoduše nahraditelné v případě poničení velkou vodou, protože ta asi bohužel zase přijde a nutně nemusí být v rozsahu oné z roku 2002. Místo vybízí pro různé sportovní aktivity, pro odpočinek, a protože se v minulosti nedávné hovořilo i o potřebě kempu pro město Písek, mohlo by to být vhodné místo i pro takovou aktivitu. Musel by to být ale pouze kemp vodácký, žádný autokemp.

ONDŘEJ VESELÝ
zastupitel a právník

V prvé řadě bych navrhoval využít stávající podzemní část starého bazénu a zřídit zde podzemní parkoviště – projekt je hotový. Za tak nízkých nákladů jako zde jej nikde jinde nepostavíme. Pokud jde o nadzemní část, její využití vidím jako zelenou plochu pro volnočasové aktivity VEŘEJNĚ přístupnou – zeleň, hřiště, parková úprava, přístup k řece. V rámci toho bych také považoval za velmi vhodné řešit spojení pro pěší, případně cyklisty kolem řeky mezi Ostrovní ulicí a Kamenným mostem.

JAN NEUBAUER
fotograf

Jedná se o exkluzivní prostor města, a proto by měl být přístupný všem obyvatelům. Umím si představit v dané lokalitě vybudovat park typu arboreta, obdobně jaké je při Střední lesnické škole Bedřicha Schwarzenberga. Park s množstvím laviček, vhodných hřišť či plácků pro dorůstající mládež a možnosti rychlého občerstvení by byl vhodným prostorem pro odpočinek, poučení i zábavu. Navíc, hned v sousedství lokality je umístěn Dům dětí a mládeže, což je symbióza ideální.

PETRA TRAMBOVÁ
architektka a radní

Dostal se ke mně záměr dětských organizací, aby se to místo využilo pro jejich potřeby. Já vzala starý i připravovaný územní plán a zjistila jsem, že architekt Vávra vlastně jen překopíroval a zakonzervoval současný stav a vůbec se nesnaží o nějaký rozvoj nebo nové myšlenky. Já jsem toho názoru, že část toho území by se měla určitě dostavět, dotvořit tam u DDM náměstí. Co by tam mělo stát, to je otázka, třeba restaurace, zázemí k dětským aktivitám... Připravuje se veřejné projednání územního plánu, je třeba tam prosadit změnu. Každopádně to území by mělo sloužit lidem, mělo by zůstat otevřené a propojené k řece, mohla by tam být pláž, pobytové území, mělo by se to navázat i na městský ostrov, který by si rozhodně zasloužil regeneraci. Celkově teď s architektkou Jablonskou připravujeme návrh koncepčního řešení celého prostoru řeky ve městě, a teprve od toho by se měla odvíjet řešení jednotlivých dílčích ploch.

PAVEL MATĚJKA
podnikatel

Vytvořit tam park s travnatou plochou pro odpočinek. Promenádu vyvést na práh řeky k lávce a zde vytvořit lido, možná i molo s půjčovnou loděk v létě – limonádu a pivo může zajistit hospoda Pod skalou. V zimě zde umožnit přístup na led pro bruslaře – grog a štrůdle opět hospoda Pod skalou. Kurt pro beach volyball může zůstat – míč může půjčovat hospoda. Co dřevěná šatna pro hráče a lidi, co se u mola vycachtají?

PAVEL LAHODNÝ
mluvčí dětských zájmových organizací

V Písku existuje komunita, která řeší problém: organizace, které pracují dlouhodobě s dětmi a mládeží v různých zájmových oddílech a kroužcích – DDM, skauti, turistické, vodácké a jiné oddíly. Každý týden se takto schází asi 600 dětí a desítky vedoucích. My všichni máme problém se zázemím, chybí klubovny a venkovní prostor na hraní. Ty současné mají malou kapacitu. Snažíme se již dlouho s tím něco udělat, víme o příkladech z jiných měst, kde budují střediska volného času speciálně pro dětské organizace. Nyní je k tomu skvělá příležitost – prostor pod hradbami. Z jedné strany sídlí DDM, z druhé skautský dům, scházejí se tu vodáci, děti z Tábornického klubu. Může tu být na okraji menší stavba a zbytek by zůstal volný pro dětské potřeby. Rozhodli jsme se spojit své síly a složili jsem se na zaplacení základní architektonické studie, naše představa tak bude mít reálnější podobu a pomůže nápad představit veřejnosti a přesvědčit vedení města o jeho smysluplnosti.

Připravila Zdenka Jelenová

ČTENÁŘSKÁ SOUTĚŽ o ceny věnované HARMONY (viz str. 14)

Pokračujeme v naší oblíbené soutěži! Opět jsme fotoaparátem zachytili méně nápadné detaily obecně známých míst v širším centru města Písek, vždy z volně přístupných exteriérů. Pohybovali jsme se do 10 minut od Velkého náměstí.

Vaším úkolem je napsat vždy číslo fotografie a k němu objekt, který (nebo jehož část) je na záběru. Nemusíte přitom poznat vše – stačí tipnout si aspoň tři záběry.

Každý, kdo nám zašle e-mailem (redakce@piseckysvet.cz) nebo vhodí do schránky na adrese Velké náměstí čp. 1 odpověď, bude soutěžit. **Ze správných odpovědí vylosujeme tři výherce, kteří získají bezplatný voucher na měsíční vstupné do Harmony Wellness clubu v Gregorově ulici v Písku**

Nezapomeňte uvést své jméno a číslo telefonu!

Termín pro odpovědi: nejpozději ve středu 18. 3. 2015

JAK TO DOPADLO MINULE?

Z doručených odpovědí postoupilo do slosování sedm soutěžících, kteří zodpověděli správně všech sedm otázek. Jeden soutěžící ale zapomněl napsat kontakt – a tak se losovalo ze šesti. Výherce vylosoval ředitel Divadla Pod čarou Miroslav Pokča Pokorný: Klubovou kartu do DPČ získala **Jana Nováková**, dva volňásky na koncert Dana Bárty v DPČ vyhrála **Iva Horažďovská** (a rodinný kolektiv)

A správné odpovědi z únorového čísla?

1. Socha sv. Jana Nepomuckého, Děkanský kostel. 2. Schody ke kinu Portyč. 3. Socha na budově České pošty. 4. Sokolové svému městu – kamen v Palackého sadech. 5. Mateřská škola v Pražská ulici. 6. Socha Fr. Palackého, Palackého sady. 7. Katovská branka na parkány.